

Pd. 42.

25. 26
DIE 8. MARTII ANNO MDCCLXXVI.

Horâ 9nâ

IN AUDITORIO JURIDICO COLLEGI Ss. TRINITATIS.

EXERCITIUM JURIDICUM

TENTAMINI PRO GRADIBUS PRÆMITTENDUM

PROPOSITIS EX VARIO JURE THESISIBUS,

AC PRÆMISSA RESOLUTIONE

OCTO QUÆSTIONUM,

SUPER TRIUM COLORUM INDICATIONIBUS

ANTIQUISSIMÆ TABULÆ MP ET STE

2. Decembris an. 1774 ibid. propositarum,

NEC NON

ALIIS INSTRUCTIONIBUS DE NOTIS TEMPORUM ANTIQVIS IN ADMINICULUM ARTIS DIPLOMATICÆ,

QUOD

PRÆSIDE ME

GEORGIO CHRISTOPH. NELLER

J. U. D. ad Ss. Theolog. Doctoratum admissio, Ss. Canonum Professore ordinario, Facultatis juridicæ Seniore, insignis Ecclesiæ collegiariæ ad S. SIMONEM Canonico inter presbyteros capitulari, & Bibliothecario, Rmi & Srmi Domini Archiepiscopi Trevir. S. R. I. Principis Electoris Consiliario intimo, & Examinatore synodali &c.

SUBIBIT

Nobilis, Ornatissimus, ac perquam Eruditus

D. CHRISTOPHORUS HAW, Trevir, AA. LL.

& Philos. Magister, prædictorum jurium in tertio anno constitutus Auditor.

Augustæ Trevirovum, typis ESCHERMANNIANIS.

25

OP P U G N A N T E S.

PERILLUSTRIS AC GENEROSUS DOMICELLUS, ANTONIUS L.B.
DE EYSELSBERG, Serenissimi ad Aulam Augustanam
Ephebus.

D. ANTONIUS FRANCISCUS WILLEMS, Trevir, AA.
LL. & Philof. primus Magister.

D. MATHIAS PELTZER, Borcetanus.

Jurium Auditores.

REVERENDISSIMO ET SERENISSIMO
PRINCIPI, AC DOMINO,

DOMINO

CLEMENTI WENCESLAO,

DEI GRATIA

SANCTÆ SEDIS TREVIRENSIS
ARCHIEPISCOPO,

S. R. I. PRINCIPI ELECTORI,

PER GALLIAM ET REGNUM ARELATENSE ARCHI-
CELLARIO, EPISCOPO AUGUSTANO, COADJU-
TORI ELWACENSI, ADMINISTRATORI PRU-
MIENSI PERPETUO,

PRINCIPI REGIO POLONIÆ ET LITHUANIÆ, DUCI
SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ, MONTIUM, ANGARIÆ ET
WESTPHALIÆ, LANDGRAVIO THURINGIÆ, MARCHIONI
MISNIÆ, NEC NON SUPERIORIS ET INFERIORIS LUSATIÆ, COMITI
PRINCIPATO HENNEBERGICO, COMITI MARCHIÆ, RA-
VENSBERGÆ, BARBII, ET HANOVIE, DYNASTÆ IN
RAVENSTEIN &c. &c.

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO.

REVERENDISSIMO ET SERENISSIMO
PRINCIPIS AC DUCIS
DOMINO
CLEMENTI WENCESLAVO
DEI GRATIA
SANCTAE SEDIS TREVIRENSIS
ARCHIEPISCOPO
S. R. I. PRINCIPIS ELECTORI
CANCELLARIO, EPISCOPO AUGUSTANO, COADJUTORI
ELVINGENSI, ADMINISTRATORI PRINCIPIS
MENSIS TREVIORUM
PRINCIPIS REGIO POLONIAE ET LITHUANIAE ABBATI
SAZONAE, JULIE, CIVITATIS MONTUM, ANGAREE ET
WESTPHALIAE LANDGRAVI THURINGIAE, MARCHIONI
PRINCIPIS, NUNC SORDIENSIS ET SARDINIAE, COMITI
PRINCIPIS TO HENNERGICO, COMITI MARCHIONIS
VENSBERGAE, BARRIS, ET HANNOVERAE, DUCIS
RAVENSTEIN & C.

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO

REVERENDISSIME ARCHI-
EPISCOPE, SERENISSIME
S. R. I. PRINCEPS ELECTOR,
DOMINE DOMINE CLEMENTISSIME.

gnosce, Ser^{mo} Princeps Elector, si oculos
ad majores curas sacrae profanaeque Rei-
publicae semper intentos hisce pagellis cle-
mentissime inclinari, orem. Neque enim
Sublimitatem Tuam in culmine Sacerdotii
juxta & Principatus ita collocatam intu-
eor, ut vasti animi immensitatem, quo maxima & summa
contines, indulgere se humilibus, quandoque & minimis, non
delectaret. Nam cum per id tempus, quo Treviros adventu
huc Tuo tertium moraque bimestri illustrabas, ego meique om-
nes

REV. ERK. DISS. AR. C. M.
ERIS. CO. R. ER. ER. ER. ER. ER.
S. R. I. PRINCEPS ELECTOR.
DOMINE DOMINE CLEMENTISSIME

nes. mecum Petri amantissimi Patris plusquam octogenarii, Electoralis Camerae Consilarii, & Wittgensteinensis Noviomagi Satrapae, pui alumnorum curae animarum applicandorum de sua familia, hisque deficientibus pauperum aliorum fundatoris, obitum in hac urbe. communi luctu prosequeremur, Tua incredibilis benignitas & Dignitatis propemodum oblivio effecit, ut diem, quem sanguinis & naturae sensus quotannis acerbum nobis esse iusserat, nunc honoratum perpetuo, & inauditi haecenus facti memoriam festivum jure habeamus; Tu quippe Seminarium Tibi dilectissimi, ad normam S. Concilii Tridentini curis Tuis erecti, & vel ideo
Cle.

Clementini nuncupati zelotes, prædicto Seni, quia numerum
Clericorum pro bono Patriæ nobili legato auxit, motu proprio
clementissimo sepulturam in choro Templi Ss. Trinitatis, quod
paucos post annos dictæ Cleri junioris Scholæ inserviet, do-
nasti, honorem, qui nemini hætenus ea in Basilica datus fuerat:
Tu benefactori ab alumnis solennes exequias cantari iussisti: quin
cum Regia Sorore, amatâ Treviris CUNIGUNDE, ævi-
ternæ memoriæ Principe piissima, utriusque Aule comitatu
sequente, funebri Sacro assistere dignatus es, ad totius quidem
urbis stuporem, amicorum verò defuncti intimam consolationem.

Quo

Quocirca, si recens à Te collata in Trevirensē Universi-
tatem gratiæ & emolumenta perpetua, ædificii novi pulcherrimi do-
num, hyberni contra frigus ligni munifica largitio, Luminis à Sere-
nissima Præsentia Tua splendor academicis hisce laribus, & Doc-
torum, nunc disputantium, nunc honores academicos impertientium
confessui repetitis vicibus indultus, si aula ornatu superba, Bi-
bliotheca instructissima, prompta accedentibus librorum subminis-
tratio, horum commodus ad focum usus, conclave pro conventionibus
conscriptorum Patrum elegans, si, inquam, hæc aliæque Tuae
accurationis numera ita inhaereant animis omnium jucundissima
recor-

recordatione, ut nunquam oblivisci CLEMENTIS WENCES-
LAI, sui benefactoris maximi, possim; quid denique ad grati-
animi testimonium satis afferam ego, qui sic communibus illis be-
neficiis gaudeo, ut singularibus omnes antecedam?

Patere igitur, SER^{ME} PRINCEPS, ut nova, qua me iterum
prævertis, gratia abutar quodammodo, si veniam Theses hasce
inscribendi serenissimo Nomini Tuo illuc impendam, ut & spe-
cimen positæ sub auspiciis clementissimis in Jurisprudentia operæ,
& homagium servitutis perpetuæ ad nutum Serenitatis Tuæ hoc
monu-

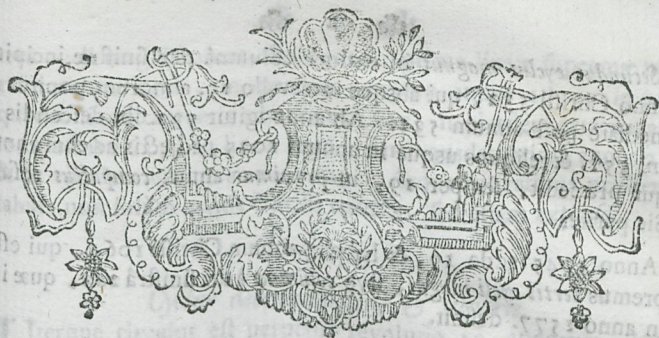

monumento testatum velim, profundissima genuum flexione, &
gloriosissimi Nominis Tui adoratione pervenaturus

REVERENDISSIMÆ SERENITATIS TUÆ
ELECTORALIS

Servus humillimus & obsequentissimus
CHRISTOPHORUS HAW.

PARS I.

PRÆAMBULA QUORUNDAM VERBORUM ET RERUM EXPLICATIO.

S. I.

Anni expansi, & compacti.

1. **A**nnos *expansos* chronologi illos vocant, qui se consequuntur nullo intermedio anno omisso: tales sunt 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. & sic porro. Si verò, destinato quodam annorum numero omisso, annum ex anno ponas, hi vocantur *compacti*, sive *collecti* anni, e. g. si ponas 18. 37. 56.
2. In Tabulâ hæc columnæ utrimque duæ *annos* Christi nati exhibent *compactos*; nam annus, præcedentem proximè consequens, resulat, si illi addideris 19, annos nempe *lunaris cycli* vel *decennovalis*.
3. Columna rima incipit ab an. Chr. nati 18, *juxtam æram vulgarem*: finitèr infra, anno 531: & nihilominùs *primus* qui vocatur *cycelus magnus* habet 532. annos; quia **DOMINUS** in 2do ejusdem anno *juxta computum Dionysianum* natus est.

A.

4.

4. *Secundus cyclus magnus* in extimâ columnâ tuâ sinistrae incipit ab anno Christi 532, qui absque intervallo 19. annorum ponitur immediatè post annum 511. Ab anno igitur 532. ibi descendis per an. 551. & reliquos usque in annum 1045, adjectis ad eum annum, qui præcedit, semper 19, ut *proximus* annus *compactus* resuletur. Sic pariter
5. Anno 1045 adde 19, & habebis annum Christi 1064, qui est supremus *tertii cycli magni*, sive *columnæ* à tuâ sinistra *2dæ*, quæ infra in anno 1577. desinit.
6. Huic anno 1577, usque ad annum 1595 perducto, adjice 19, & obtinebis annum 1614. * in *2dâ* extimâ columnâ tuâ dexteræ, quæ sistit *quartum cyclum magnum*, à me ultra consueta veterum tabulas adjectum; quia modò in eo volvitur.
- * In nuperâ Tabulâ pro capite cycli magni quarti posui annum 1615, ut complerentur quatuor cycli magni, singuli per 532. annos: nunc autem præplacuit servare additionem 19. annorum ad an. 1595; & sic ejus cycli infimus annus est 2127.
7. Continet verò etiam Tabula hæc *expansos* Christi annos; licet hi non signentur cifris, sed lectoris menti & ori committantur. Sic e. g. in supremæ lineæ currentis quadro 2do, ubi sunt *Concurrentes* *V & duæ stellulæ*, puta annum Chr. 1, in 3tio 2, in 4to 3, & sic de lineâ in lineam descendendo in fine numerabis annos 531, quibus addes quadrum primum lineæ supremæ, ut fiant 532. Hunc 532dum annum incipe in primo quadro summæ lineæ, quæ est ad sinistram tuam: numera in 2do annum 533, in ultimo versùs dextram tuam 550; in primo lineæ secundæ habebis annum compactum 551: sic porrò operare, donec in basi illius columnæ tenueris annum 1045, quem numeras in primo quadro lineæ currentis infimæ, & in ipsius quadro extremo annum 1063. Abhinc iterum in quadro primo supremæ lineæ annum 1966, &c, ut in primo lineæ 2dæ quadro teneas annum 1083, & in primo lineæ infimæ annum 1577, in ejusdem verò ultimo annum 1595; cum quo
- tres*

tres cycli magni finiunt, & in quadro primo lineæ supremæ numeratur annus 1596, in ejusdem extremo annus 1614, in primo quadro lineæ currentis 2dæ annus 1615, in ejusdem extremo annus compactus 1633; in lineæ ergò infimæ quadro primo annus 2109, & in ejusdem ultimo annus 2127. Atque hæc ratione præbet hæc tabula non solum annos Christi *collectos*, sed etiam *expansos*.

§ II.

Cyclus decemnovalis, & lunaris.

1. **U**terque circulus est perpetua revolutio 19. annorum, ita, ut his evolutis redeatur ad annum cycli primum:
2. Neuter tamen cyclus est cum altero confundendus: nam anno Christi primo erat annus cycli *decemnovalis 2dus*, econtra cycli *lunaris 18vus*; cyclus *lunaris* incipit à Januario; econtra *decemnovalis* à Martio. vid. infra n. 9.
3. Hinc in tabulâ hæc cujusque lineæ currentis quadrum *initiale* est sedes primi anni quoad cyclum *decemnovalem*; propter quod hujus cycli caput, utpote quod semper est initio cujusque lineæ, non est aliquo colore notatum. Si velis
4. *Invenire, quovis Christi anno dato, annum decemnovalis cycli,*
 Adde annis Christi datis 1; quia 2do anno cycli decemnovalis natus est Christus: totum divide per 19: quotus numerus remanet, totus erit annus circuli decemnovalis: sic anno Christi 20 fuit annus ejus 2dus; quia 19. de 21. tractis, remanent 2. Si nullus remaneat, erit annus ultimus cycli: sic anno Christi 18 erat annus cycli hujus 19; quia 19 de 19 tractis, superest 0. *

* Hinc in paradigmate, quod habet Lünig *Spicil. eccles. part. III., pag. 548.* de Præpositurâ Schüßlenriede transigente cum Dominis de Wartenberg: *Anno Verbi incarnati millesimo ducentesimo quinto. Decemnovalis CCCLI (lege CYCLI) VIII. Anno communi. Indictione octavâ. Epactis XVIII (corrigere XXVIII) Concurrentibus V. Præsidente in Sede apostolicâ domino Papâ Innocensio tertio. Apostolatus ejus*

ejus anno octavo, Regnante Domino Rege Philippo, gloriosissimi Imperatoris Friderici filio, hic, inquam, annus VIII. cycli decemnovalis emendari debet per VIII, ut sedeat in 9no quadro lineæ 8væ; quia, si divideris 1206. per 19, remanebunt 9; & respondebant tam concurrentes V. & indictio VIII. in dicto quadro, quam in lineâ infimâ *annus communis*.

5. *Invenire, quovis Christi anno dato, cycli lunaris annum*

Si velis, annis Christi datis appone 17; tot enim anni hujus cycli jam abierant; cum Christus anno 18vo ejusdem circuli sit natus: divide totum per 19; quotus numerus remanebit, totus annus erit cycli lunaris: sic anno Christi 18 erat dicti cycli annus 16; quia si ad 18 jungas 17, habebis 35; ab his si detrahas 19, remanent 16. Si remaneat nulla, erit annus cycli *lunaris* 19, sicut priùs dictum est de cyclo *decemnovali*.

6. *Solaris* cyclus, tam *decemnovalem*, quam *lunarem* superat 9 annis; quos ubi ad 19 jeceris, cyclum *solarem*, i. e. 28 annos, habebis.

7. Tam *lunaris* quam *decemnovalis* cyclus veteri appellatione vocatur *aureus numerus*, fortè, quia antiqui eos cyclos in calendariis aureo caractere pingebant, quò uniuscujusque mensis novilunium citò sub oculos caderet.

8. Hinc etiam est, quòd multi Computistæ non distinxerint hæc duorum cyclorum nomina, sed *promiscuè* his usi fuerint. *

* Adfert *L'Art de vérifier les Dates* Dissert. præv. §. XIII rarum *distinctorum* cyclorum aurei numeri exemplum: ex *Mabillon* in chartâ pro abbatiâ S. Luciani Bellovacensis istud: Acta sunt hæc anno ab Incarnatione Domini MCIX, Indictione II, Epactâ XVII, Concurrente IIII, Cyclus lunaris V, Cyclus decemnovalis VIII, Regularis Pasche IIII, Terminus paschalis XIII. Kal. Maji, dies paschalis VII. Kal. Maji, Luna ipsius diei XXI. Numeri in lineâ corrente anni compacti 1109. usque in quadrum octavum, quod Concurrente IIII notatur; abhinc descendente eadem lineâ ad Epactam XVII, & infra hanc ad Terminum paschatem XIII. Kal. Maji. In dictâ lineâ 3tie quadro VI Concurrentis incipies novum cyclum *aureum*, si anno Christi primo numeraveris annum cycli illius 18, & sic in octavo quadro anni *decemnovalis* annum cycli lunaris *quinum*, in quo jam habes annum octavum cycli *decemnovalis*.

9. Regula vulgo est: *muta cyclum lunarem in Kalendis Januarii, cyclum decemnovalem in Kalendis Martii.* *

* Hoc perpetuum non esse, credit *L' Art de verifier les dates* l. c. ostendi sequente paradigmate ex Tomo I. *Gallie Christ.* pag. 165. Factum est hoc anno Incarnationis Verbi MCLXXXI, Indictione XIV, Epacta III, Concurrente III, Cyclo decemnovali IV, Feria II idus Februarii: charta est *Gastonis VI*, Vice-comitis Bearnia: sed mihi hoc saltem exemplum non videretur intentum authoris evincere; pone enim, more Gallicano tunc usitato, in Februario anni, quo à Kal. Jan. nobis jam eucurrit annus 1182, in illa charta adhuc scriptam fuisse 1181, tunc concordabunt omnes termini, à quibus notæ temporum incipiunt: nam mensè Februario anni aliàs 1182 currebant adhuc notæ, quæ ex an. 1181 prodierunt, anno futuro finiendæ. E. G. 12. Febr. eucurrit adhuc indictio XIV, exorta I. vel 24. Sept. an. 1181. Epacta III. à I. Sept. 1181: Concurrente III à I. Mart. e. a: *Cyclo decemnovali IV à I Martis*: verba reliqua: *feria II idus Februarii*, cape aut, sicut vult *L' Art*, de *verifier* supra laudata, *feria II ante Idus Febr.* i. e. 8 Februarii, aut sic: *feria*, quâ scribebatur *II Idus Februarii*, i. e. die 12 mox dicti mensis: Unde hoc paradigma regula nihil officit: ac præterea firmat regulam de notis temporum eo anno inchoandis, cui adscribuntur in Tabulis chronologicis.

§. II.

Annus communis & embolismæus.

1. **C**ycli lunaris anni partim sunt *communes*, partim *embolismæi*: Piores constant 12 lunationibus, posteriores autem 13 quasi anni *superexcrecentes*; quia habent in primis 12 lunationes instar annorum *communium*, & insuper 13tiam, quæ nulli mensi tribuitur.
2. Coetere lunationes illi mensi attribuantur tanquam propriæ, in quo *finiuntur*, non ei, quo *incipiunt*.
3. Lunationes 13 contingunt intra 19 annos *septies*; nam tertius, sextus, octavus, undecimus, decimus quartus, decimus septimus, & decimus nonus anni sunt *embolismæi*, reliqui 12 *communes*.

§. III.

Epactæ.

1. **S**unt 11 dies, quibus *solaris* annus *lunarem* superat, inattentis minutis computis astronomici. Numerantur epactæ 19, &

in Tabulis chronologicis plerumque substernuntur lineæ currenti 28væ Concurrentium: aliquando etiam supra lineam supremam cernuntur.

2. *Primo* quadro, i. e. anno decemnovalis cycli, adscribunt plerique: *Epactæ NULLÆ*: aliqui XXIX; alii XXX; *Secundo* XI, *Tertio* bis XI five XXII, *Quarto* III; quia ter XI faciunt XXXIII, à quibus subtracto uno mense lunari, i. e. 30 diebus, remanent III dies, anno sequenti dandi, atque ita quadro cycli *Quarto* epactæ III sunt, quadro *Quinto* epactæ XIV: has ubi quadri *Sexti* XI addideris, erunt huic Epactæ XXV. His XXV si adjeceris Epactas XI quadri *Septimi*, evaderent in eo epactæ XXXVI, sed detrahi debent XXX, ut sint VI. Hæ VI & XI faciunt XVII, quæ sunt Epactæ *Octavi* quadri, XVII & XI fac. XXVIII, five Epactas *Noni* quadri. XXVIII & XI. fac. XXXIX, abjice XXX, supererunt quadro *Decimo* IX Epactæ. IX & XI fac. XX Epactas quadro *Undecimo*. sed *Duodecesimum* contentum est Epactâ I, quia XX & XI faciunt XXXI, & XXX abjiciuntur: quadro *Decimo tertio* sunt XII Epactæ, quia XI & I conficiunt XII. Propter eandem methodum *Decimo quarto* quadro cedunt Epactæ XXIII, *Decimo quinto* IV, quia de XXXIV detrahuntur XXX, *Decimo quarto* ex eâdem regulâ obvenium Epactæ XV; *Decimo septimo* tribuuntur Epactæ XXVI, *Decimo octavo* VII, & denique *Decimo 9no* Epactæ XVIII.
3. Aliam regulam, anni epactas inveniendi dant istam: *Quota erit luna XI. Kl. Aprilis*, i. e. 22 Martii, *tota erit illius anni epacta.*
4. In Tabulâ primus epactalis annus quibusdam sedet in quadro 2do, ubi XI, ita, ut in *primo* sint epactæ XXIX, addendo XI ad XVIII: alii ponunt hic epactas XXX: alii frequentius & melius *Nullas*; quia si ad XVIII jungas XII (non XI, propter sic dictum *saltum Lunæ*) evadent XXX, quæ abjiciuntur, ut in 2do quadro signentur foli XI dies, omni anno competentes, nec à præcedente anno quid-

quidquam mutuetur: hinc illæ XXX epactæ primi quadri in lineâ corrente Epactarum, comparatione ad quadrum subsequens, sunt nullæ, & quasi non essent. Alii verò, cum *Guilielmo Durando Rational. lib. 8. Rubric. de Epactâ*, in primo quadro dictæ lineæ currentis ponunt annum epactalem primum, & in extremo annum ignum: verba *Durandi* sunt: dicitur *Epacta ab æri, quod est supra, & aucta; quia est superexcrementia anni lunaris à solari: ideòque annus primus cycli lunaris nullam habet Epactam: quia nullus annus præcessit, à quo XI accepisset*: quæ tamen ratio non stringit; cùm unusquisque annus lunaris solari commensuratus ex se minor hoc sit XI diebus; quin sit opus hunc defectum ab alio anno præcedente accipere: unde alii in primo quadro lineæ epactarum sine hæsitatione ponunt epactas XXX, & in 2do XI, quæ, abjectis XXX, remanent solæ.

4. Aliam rationem, cur initio lineæ epactarum semper ponantur nullæ, videl. epactæ, reddit *Helpevicus monachus §. Quattor epactæ inveniuntur*: „ Epactas cujuslibet anni reperiturus, annos Domini, nihil addens aut minuens, primum per XVIII divide; & quod remanserit, rursus multiplica per XI. Et si numerus ille infra XXX remanserit, epactas esse illius anni scias. Quodsi ultra excreverit, subtrahis quotquot triginta repereris, residuos pro epactis habebis. Si nihil remanserit, NULLA est; quia per XVIII annos epactarum volvitur circulus; idcirco annos Domini per ipsum numerum partimur, residuum per XI multiplicamus; quia tot singulis annis crescunt epactæ. Eum quoque numerum rursus per XXX metimur; quem numerum epactæ non excedunt. Ad annos Domini nec addimus quicquam nec minuimus; quia quando natus est Dominus, XI erant epactæ, NB ubi incipit ipsemet Epactarum cyclus. „ Sic an. Dom. 532 nullæ sunt epactæ, quia, 532 per 19 divisus, nihil remanet: & an. Dom. 531 sunt XVIII epactæ; quia 531 per 19 divisus remanent 18: undecies 18 sunt 198: ab his toties, quoties potes, detractis XXX, id est, sexies, remanent 18. Sic an. Dom.

Dom. 533 sunt epactæ XI; quia 533 per 19 divisus, remanet 1, & undecies 1 sunt 11. Sic currente anno 1776 sunt epactæ ~~XX~~ VIII; quia, 1776 per 19 divisus, remanent 9, his per 11 multiplicatis resultant 99, 30 hinc ter detractis, supersunt 9.

5. *Initium Epactarum* pertinet ad illum annum, qui (coæquatione annorum, lunaris & solaris, factâ, ita ut resultent XI. dies, ex anno solari superexcrecente adjiciendi anno *lunari*) subsequitur; quocunque demum die solem annum inchões, sive 25. Martii, sive cum *Ægyptiis* mense Septembri, sive cum *Christianis antiquis* 25. Decembris, sive cum *Romanis* 1. Januarii. Hinc juxta methodum *Ægyptiorum* annus epactalis quatuor mensibus antevertit annum epactalem *Romanorum*: nam *Ægyptii* coæquabant annos, *lunarem* solem, in fine Augusti, *Romani* verò in fine Decembris subsequenti.

6. *Romanum* hic usum plerumque secuti sunt notatores chartarum veterum: reperiuntur nihilominus monumenta, quamvis minus crebra, morem *Ægyptium* secuta, ut annum epactalem à Septembri *Januarium* illius anni, cui in tabula adscribitur aliqua epacta, præcedente inchoarent. * Quam in rem sæc. XIII *Joannes de Sacrobusto* libello de *Computu ecclesiastico* docuit, cyclum epactarum non differre à cyclo *Decennovali* (i.e. *lunari*) nisi quod epactalis annus prius incipiat spatio 4. mensium, scilicet à Septembri, sed *decennovalis* à *Januario*.

* Hujus usus quaedam exempla adfert utilissimus ad notas temporum liber in *de veris les Dates*, quæ investigamus.

A. *Dissert sur les Dat. §. XX. Des Epactes.* pag. XXXI. *Acta sunt hæc... anno ab Incarnatione Domini MXXIII, Indictione I, Epactâ I.*

Eruditus Author censet, hanc chartam non fuisse datam ante Septembrem anni 1093, quia usque eò curriebat adhuc Epacta XX, à Septembri anni 1092 progressa. At nonne potuit anno 1094, incepto in Nativitate Domini vel Kal. Januarii, quando alii, more tunc valde usitato, usque ad festum Annuntiationis adhuc scribebant annum 1093, ante hunc terminum mutati anni scripta fuisse Charta? Nihil repugnat; tunc enim, i.e. à Jan. anni 1094 jam intravit *Romano more*, non, quod supponitur, *Ægyptiaco*, Epactâ I; & ex anno 1093 procedens *Indictio I* orientalis sine ostendiculo currere potuit. Vide Tabulam lin. currente 2, & à confini anno computo 1083 numerata dextrorsum, donec sis in quadro rubro, cui insitit *Concurrens V.*

B. Ex

- B. Ex ead. pag. Anno Domini MCXVII... Epactâ XXVI. Concurrentibus VII.
Potuit similiter esse annus à Nativitate Domini vel Kal. Jan. 1118, aliis adhuc
ponentibus annum 1117. Tunc erat *Romanâ metodo* Epactâ XXVI. Concurrentes
VII, ad an. 1117 notari, Kal. Martii excurrerant, itaque adhuc anno 1118 usque
ad easdem Kalendas notandi erant. Sic iterum nihil cogit terminum Epactarum
Aegyptiacum huc inferre. Vid. Tabulam lin. 3, ubi 1102, & numera hunc in
quadro I, donec reperias conferenda quadra 16 & 17 hujus lineæ.
- C. Ex eadem pag. Facta est charta ista mense Novembrio, Feriâ VII, Epactâ VI,
Lunâ VI, anno videlicet ab Incarnatione Domini MCXLIII.
Corrigendum esse annum agnosco; sed in quem? in an. 1143, an, ut vult author,
in annum 1145? In hunc agrè consentio: quæ enim similitudo cifarum induxisset
apographi scriptorem, ut pro MCXLV scripserit MCXLIII? Hoc nemini facile obrep-
sit, E contra sæpius accidit ab obscuritate vel æquivocâ seripione cifarum, præsertim
unitatibus constantium, ut pro III legatur & erroneè scribatur IIII. Anno 1143 lit.
Dominicali C habebis 27 Novembr. feriam VII sive Sabbathum, quo erat Luna VI-
dummodo corrigas Epactam VI per III, in quo genere scribendi sæpè error, ut
pro III legatur VI vel VI, si nempe prima duo I infra non sint facis disjuncta
ab invicem, ut ipse Author observavit ibid. pag. XXVII, ubi in apographo pro Con-
currentibus II ponebatur Concurrentes V ob eandem scribæ oscitantiam. Si jam epactam
III addideris VII Regularibus Novembris, invenies I. Novembr. lunam X, & 27 ejus-
dem lunam VI. Hæc via emendandi notas instrumenti apographi perplexas mihi vide-
tur commodior, quàm ex anno MCXLIII facere MCXLV, & ex anno 1146 more
Aegyptiorum, parcius usitato, attrahere epactam VI in annum prædictum 1145.
- D. Ibid. Hæc confirmatio facta est... anno ab Incarnatione Domini MCLII, mense
Septembri, in exaltatione S. Crucis, lunâ II, feriâ I, cyclus solaris XIII, epactâ
XXIII, Concurrentes II, Claves terminorum XIV, Indictione XV.
Omnes notæ sunt salvæ pro retinendo anno 1152, qui sedet in cellâ viridi lineæ
currentis 5tæ, juxta quam stat annus compactus 1140, & annus primus renascentis
cycli solaris notatur in illo primo quadro: erat Indictio XV, si non orien-
talis, saltem italica; festum exaltationis, sive 14 Septembris, incidit in feriam I sive
Dominicam: erat annus communis bissextilis; Concurrentes II, litera Dominicalis
FE (vid. infra § 4. pag. 18. tabulam) Claves Terminorum XIV, quia Epactæ XII.
Vid. infra § 5. Hæc, inquam, omnia justa sunt. Sed in Lunâ II est scrupulus;
neque enim hanc erues, sive ab Epactâ XII, quæ subjicitur anno 1152, additis
Regularibus V, neque ex epactâ XXIII anni 1153; sic enim 14 Sept. an. 1152 erat
luna II; nisi succurras, dicendo, lunam undecimam ibi in autographo positam esse
cifarum arabicis II, quas, ut sæpè accidit, describens latinas II legit. Adhibitionem
normæ *Aegyptiæ* in epactâ XXIII præfractè non negabo: sed hoc non est evidens:
quid enim, si exarator ex quâdam tabellâ eam descripserit? Nõne oculo descen-
dente à lineâ 5tâ usque in lineam epactarum, quæ 23 lineis distat, aberrare
potuit in contiguam duodecimâ XXIIIam epactam?
7. Certius ad hoc probandum est monumentum lapidis ex arenâ
albâ juxta fores ecclesiæ parochialis in Neomago ad Mosellam,
vulgò

vulgò *Neumagen*, renovatum an. 1767; quod Christoph. *Bromerus* Annal. Trev. lib. XV. fol. 87. col. 2. sic refert: ANNO AB INCARNATIONE DNI MCXC. INDIC. VIII. * CONCURRENTE VII. EPACTA XXIII. XIII KALEND. NOVEMB. DEDICATUM EST HOC TEMPLUM ET ALTARE A VENERABILI TREVIRENSI ARCHIEPO IOANNE. PRIMO ANNO PONTIFICATUS. REGENTE. &c. *

VII
* Quere linea desuper currentis 7ma ad A. C. 1175 quadrum F: hinc descendendo in epactas; & anno 1190 videbis substratam esse XII, anno 1191 XXIII epactam, quæ sanè inchoata fuit à Septembri an. 1190. Volens de cifra epactæ XXIII, nec non de spatio ante verba: *Concurrente VII*, esse certus, curavi illud mihi accuratè transsumi; redditum est totum, ultra ea, quæ dedit noster *Bromerus*: character non est formæ per omnia æqualis, nec univèrsim Romanus, nec ex toto Gothicus; literæ pleræque eidem stipiti sic innixæ, ut typis ordinariis ostendit non possit totus earum modulus. Sic autem, notas temporis quod attinet, ibi habetur:

ARO B INCARNATIONE DNI. M. C. XC. INDICIONE V. I. I.
CONCURRENTE VII. EPACTA XXIII. XII KALEND. NOVEMB. DEDICATUM EST HOC TEMPLUM ET ALTARE VENERABILI TREVIRENSI ARCHIEPO IOHANNI PRIMO ANNO PONTIFICATUS EIUS REGENTE &c.

Hinc cernis, spatium cum stellulis supra lineam à *Bromero* perperam esse positum.

Aliud exemplum suppeditat *Hist. Dipl. Trevir. Tom. I. pag. 577*, ubi noster *Hillinius* in fundatione abbatiæ Arnstæin Ord. Præmonstr. Acta sunt hæc Treviris IV Kalend. Novembris, anno divinæ incarnationis MCLVI indictione IV, NB Epactâ VII, *Concurrente VII*. Quadro 17mo lin. curr. 5ta infra respondet epactâ XXVI, e contra epactâ VII quadro 18vo, sive anno 1157; incepta ergo hæc est in Septembri an. 1156 ad regulam *Ægyptiacam*. Ibid. pag. 600 in chartâ ejusdem *Hillini* pro eadem abbatiâ tale exemplum occurrit: acta sunt hæc Treviris anno incarnationis dominicæ MCLXIII. Indictione X. Epactâ XXV. *Concurrente I*. Vid. quadrum supra lineam currentis 6ta, cui adstat annus 1159. Ibi in *Concurrente I* colloca annum 1163: Epactâ XXV, ad an. 1164 signata, atque initianda in Septembrian. 1163, nec non *Indictio X* locanda in an. 1162, finienda 24 Sept. 1163, manifestant, chartam fuisse datam inter 1 & 25 Septembris.

g. Neque verò, tametsi, quod non est, plurima proferrentur exempla, quod epactæ non incepissent eo anno, quo scribuntur, sed retrò in Septembri præcedentis anni, concludendum esset à pari ad

ad *indictiones*: cùm *Epacta* sint inventum *Ægyptiorum*, qui ipsum ad eò annum quatuor mensibus citius quàm Romani in ceperunt; *indictiones* autem sint *Romanorum* creatura, qui in singulos annos tributa post fruges collectas exegerunt.

9. Sed nec defunt exempla, quòd *epacta* nec à *Septembri ante Januariam*, nec à *Januario*, sed modò à *Septembri post Januariam* ejus anni, cui adscriptæ sunt, initium ceperint. Tom. II. Gallie Christianæ Probat. col. 344. legitur: *Anno ab Incarnatione Domini MCV. Epactâ XXII. Indictione XII.* *

* Quare an. 1105 in lineâ corrente 3^{ia} juxta an. compactum 1102, quadro quarto, ubi *Concurrentis VI.* Descende ab hoc recto angulo in lineam *epactarum*, ibi stabit *epacta III.* igitur *epacta XXII* ex an. 1104 profecta est in annum 1105. & *epacta III* modò incepit *Septembri* an. 1105. Ita quoque *indictio XII* juxta meam regulam, indicans manifestè, actum hujus notæ gestum fuisse ante Kal. Sept. 1105, juxta regulam *Perovii* de *indictionum* initio vel *annus 1105* in 1104 converti deberet, quod ægrè procedit, cùm nemo facilè pro *MCHII* scribat *MCV.* vel *indictio XII* emendari per *XIII.* Mea verò explicatio nihil in notis corrigit, ideòque debet prævalere. In *Hist. Diplom. Trevir.* Tom. I. pag. 601. *Charta Hilini* Archiep. pro *Clauistro Himmerod* sic notatur. *Facta sunt hæc Treviris anno dominicæ incarnationis MCLXVII. Indict. XV. Epactâ XVII. Concurrente IV. Ao Pont. XVI.* Vid. lin. 6, quadrum 9, ubi *Concurrentis VI.* in viridi sedet; & mox apparebit vitium transpositionis cifra *VI* in *IV* per oscitantiam describentis. *Epacta*, versus dictum angulum *VI* vir. ascendens, non est *XVII*, sed *XXVIII*, quam immediatè præcedit *epacta XVII*, quæ notatur ad an. 1166: necesse ergo est, ut à *Septembri* anni 1166 cucurrerit ad *Sept.* an. 1167.

10. Attento itaque, quod alii cancellarii *epactas* in ceperint à *Septembri currentis* anni, alii à *Septembri præcedentis* anni, alii verò communiter à *Januario*; adsunt tres modi, diplomata ab imputatione falsi salvandi.

11. Sed & inveni, quòd *Epacta*, quæ sequenti anno adscribitur, cepta fuerit ab initio *cyclicæ decemnovalis*, quæ à *Martio* ad *Martium* decurrit, vel etiam ab anno, 25 *Mart. inchoato*. In archivo S. Martini Trevir. vidi tres chartas originales, nullâ parte vitiatas, primam *Theodorici I* archiep. Trevir. elegante sigillo, alteram *Otonis II*, tertiam *Hilini*.

lini; quæ hanc methodum secutæ esse videntur, ut epactam sequentis anni Januario currentem jam inceperint in præcedente anno cycli decemnovalis, neglecto Romanorum & Ægyptiorum initio. Data Theodorici I hæc est: *Data Treveri Anno Dominice Incarn. DCCCCLXXV, Indictione III, Epactâ XVII, Concurrente IIII, Imperante Ottone magno Imperatore, anno VII imperii ejus. In Dei nomine feliciter. Amen.* Anno 975 Nonis, i. e. 5, Junii obiit Theodoricus I Moguntia, sepultus in Ecclesiâ S. Gangolphi, quam fundavit 12 Canonicis. *Prodrom. Hist. Dipl. Trevir. Tom. II. pag. 746. col. 2, & pag. 978 mense Junio in Necrologio S. Maximini*, ubi tamen annum 965 corriges per 975: igitur hæc charta arctatur inter Martium & 5. Junii mox dicti anni; non potest enim epacta XVII porrigi ultra Martium anni 975; nec id finit initium Concurrentis IV. Vid. Tabulam lin. curr. 24, in cujus quadro imo sedet annus 969, & in angulo, quem facit epacta VI ascendens cum quadro 7mo versus unum, invenies Concurrentem IIII, à quadro flavo Indictionem III, & Epactam XVII quidem in subsequente anno 976, sed initiandam in Martio anni 975. Annus Ottonis II. septimus rectè positus est; nam ut *Chronic. Gottvic. lib. II. §. XVIII* probat, Otto II Romæ coronatus est 25 Decembr. an. 968, primâ novi anni die. Hinc Sigebertus in Chron. ad d. an. *Otto junior, à patre evocatus Rhomanus à Joanne Papâ in Imperatorem benedicitur*. Substitisse autem Ottonem circa tempora hujus datæ Aquisgrani, probat *Annalista Saxo* apud *Eckart. Tom. I. Scriptor. pag. 327. Anno Dominice Incarnationis IXCLXXV* (i. e. 975) *Imperator Natale Domini in villâ Polidâ (Pold. e in principatu Grubenhagen) Pascha in Grani palatio celebravit. Incidit hoc in 4 April. Ipsum verò Ottonis II diploma sic finit: Actum Aquisgrani palatio anno Dominice Incarnationis DCCCCLXXV, indictione III Epactâ XVII, Concurrente IIII. Anno Imperii Ottonis gloriosi Augusti VII. Signum Ottonis gloriosi Imperatoris, Ganganus Notarius vice Ruthberti Archiep. (Moguntini, qui obiit aliis eod. a. 975, aliis a. 976, aliis 977) Summique Cancellarii recognovi & sub-*

subscripti. Tertium originale hoc habet: *Ann. D. incarn. M̄C̄L̄X̄VII.*
Indict. l. Concurrente l. Epacta XX. Ao. Dni Hillini venerabilis Ar-
chiepi XVI. Amen. Vid. lineam 6, ubi an. 1159: in quadro hujus 10
 fedet annus 1168. *Indictio l. Concurrentes 1;* sed anno sequente 1169
 modò adnotatur *Epacta XX:* Annus XVI *Hillini* Archiep. exhibat
 ante Kal. April. anni 1168, quibus saltem incepit annus XVII ejus-
 dem. Necessè est ergò, ut caput epactæ hujus ponatur, in Martio
 anni 1168.

12. *Epacta juncta Regularibus Lunæ*, indicat, quæ sit *prima Luna* cu-
 jusque mensis. Habent autem

Sept. & Octob.	Regulares Lunæ	V.
Nov. & Decemb.	-	VII.
Jan. & Mart.	-	IX.
Febr. & April.	-	X.
Majus	-	XI.
Junius	-	XII.
Julius	-	XIII.
Augustus	-	XIIII.

Cùm ergo erit *Epacta XI*, primâ *Septembris & Octobris* lucebit *Luna*
XVI, prima *Novembris & Decembris* *Luna XVIII*.

Fallit, sive ut loquuntur antiqui, *mentitur* hęc *Epacta* in toto cyclo
 decemnovali *quinquies*, nempe in *octavo* anno *bis*, in *undecimo* *semel*,
 in *ultimo* *bis*, nisi fuerit *bissextilis*. Omnes isti anni, quibus fal-
 lit *Epacta Regularibus* addita, sunt *embolismales*. Hinc si fuerit
Epacta XVII, Kal. *Maji* non erit *luna 28*, sed 27, nec Kal. *Julii*
luna 30, sed 29. Item, si fuerit *Epacta XX*, Kal. *Martii* non erit
Luna 29, sed 28. Et denique, si fuerit *Epacta XVIII*, Kal. *Maji*
 non erit *Luna 29*, sed 28, nec Kal. *Augusti* *Luna 2* (ex 18 enim
 & 14 resultant 32, à quibus detrahuntur 30) sed *Luna 3*, propter
saltum, quem facit *luna* in ultimo anno.

13. Modus notandi tempora per *Cyclos*, *Epactas*, *Concurrentes*, *Lunas*,
 non est aliquâ lege introductus, sicut sunt notæ per *indictiones* & *annos*
 Prin-

Principum: invexerunt illum Compositæ; & quia hi plerumque erant clerici vel monachi, atque agebant notarios chartarum apud Episcopos alióque Prælatos, ideo in horum chartis maximè compareret modus ille notandi; in chartis autem secularium Potestatum raro.*

* *L' Art de vérifier les Dates* Dissert. pag. XXXI. col. 2. profert exempla Sæc. IX. Obit autem (S. Benedictus de Aniano) septuagenarius, tertio idus Februarii anno ab Incarnatione Domini octingentesimo vigesimo primo, Indictione XIV, Concurrente I, Epactâ decimâ quartâ. Quære in Tabulâ quadrum anni 817, & in lineâ illâ corrente numera usque in quadrum quintum, ubi *Concurrentis I*, & annus expansus 821 sedent: hinc descendens ad substratas tabulæ Epactas deprehendes XIV. Indictionem XIV numera à quadro flavo lineæ anni compacti 798.

Aliam Sæc. IX ejusmodi notam habet cujusdam *Rodradi* ambianensis presbyteri. Ego... III Non. Martii sacerdotalis ministerii trepidus suscepti officium Anno Incarnationis Dominicæ DCCCLIII, Indictione I, Epactâ VII, Concurrente VI, Lunâ VII, Terminò paschali IV Kal. April. Quære in lin. anni 836 quadrum penultimum, ubi annus expansus 833 putatur in VI, consequenter fuit indictio I, concurrentis 6: hinc rectâ descende in Epactas, & invenies VII, & perge eodem descensu in quadrum termini paschalis, & tenebis 4 Kal. April. i. e. 29 Martii, eo anno feriâ 4 hebdomada sanctæ; quia litera dominicalis erat A, & Pascha incidit in 2 Aprilis. Sed lapsus est in lunâ VII; potius enim tunc fuit luna XIX. Hanc sic invenies: adde epactis anni 833 *Regulares lunares Martii*, i. e. 9 ad 7, & habebis I. Martii lunam 16, proindeque 4 Martii lunam 19. Ordinatus est itaque iste presbyter extra tempora in Sabbatho ante Dominicam III Quadragesimæ. Et hæc quidem exempla pauca Sæc. IX sunt notæ private. Sed publicas anno 1080 antiquioribus non monstrat, sicut ego supra n. II. attuli ex archivo S. Martini Trevir.

In *Hist. Diplom. Trevir.* Tom. I occurrit iste modus notandi jam anno 1030. pag. 368. Sed ibi non est documentum omni exceptione majus, ut examinatis temporum notis apparebit. Pag. 532. est nota *Alberonis* archiep. *Actum Treviri XIII Kal. Februar. anno incarnati verbi MCXXXVI, Indictione III, Epactâ XV*, quam librarius malè transumfit, sic autem supple: *Indictione XIV, Concurrente III, Epactâ XV*. Vid. Tabulæ lin. 4. quadr. 16, ubi putabis annum 1136. Pag. 577. Charta *Hillini* Archiep. pro abbatiâ Arnstein sic notatur: *acta sunt hæc Treviris IV Calend. Novembris, anno divine Incarnationis MCLVI, Indictione IIII, Epactâ VII, Concurrente VII. Epactam VII noli corrigere per XXVI, licet hæc anno 1156 substrata sit; quia epacta VII, anno 1157 subiecta, jam anno 1156 illi chartulario inceptum anno dominice Incarnationis MCLVIII, Indictione VII, Epactis NULLIS, Concurrente, III. Data Treviri VII Idus Martii. Anno regni Friderici VII. Pag. 588 idem Hillinus: Anno dominice incarnationis MCLVIII, Indictione VI, Concurrente III, Epactis NULLIS. Data Treviris Kal. Aprilis. Epactæ nullæ non indicant annum 1158.*

1158, utpote cui subternuntur *epactis XVIII*: est ergo in utroque schemate annus 1159 à Kal. Jan., quem Treviri modò 25 Martii inchoare solebant: *Vid. Tab. lin. curr. 6. quadr. II* & descende in epactas rectâ. An, 1159 erat *Concurrrens III*. Schema prius habet *Indictionem VII*, schema posterius VI; est tamen utrumque ab eodem *Hillino*, & super eodem negotio: quâ juvamus? Schema *primum* (correctiones sine necessitate fugio) servavit *italicum* indictionum ordinem, *secundum* verò *orientalem*, utraq; indictione ex anno 1158 progressâ in annum 1159, quem annum firmant in posteriore chartâ consequentia Dacti verba: regente *Domino Friderico*, anno regni ejus *VIII*, imperii *III*, pontificatus verò *nostri VIII*, *legationis III*: nam *Fridericus I* Aquisgrani est unctus Rex 9. Mart. 1152: unde in priore datâ 9. Mart. 1158 adhuc scribebatur regni ejus annus VII ante meridiem diei coronationis anniversarii, post meridiem annus VIII, qui in *posteriore* Kal. April. est positus, *Imperii* autem annus *IV* currebat usque ad 18 Jun. 1159. *Albero* Trevir. Archiep. obierat 15 Jan. 1152. *Hillinum*, qui ei successit, jam fuisse ordinatum ante Aprilem ejusdem anni, constat ex *Tom. I. Hist. Dipl. Trevir.* pag. 538, ubi *Hillinus*, qui pag. 570 an. 1152 scripserat: anno regni ejus (*Friderici I*) & pontificatus nostri *I*, Kal. Aprilis 1159 jam signavit annum VIII sui pontificatus. Post *Hillinum* acta *Arnoldi I* sunt *epactis* & *concurrentibus* notata, nec non *Joannis I* Archiep. qui usque ad an. 1212 rexit Trevir. Ecclesiam. Hujus memorialem lapidem dedit *C. Bromerus* *Tom. II. pag. 91*, qui adhaedum salvus est in cyprâ sacri quod vocant sepulchri subter chorum primarium majoris Ecclesie, supra medium muri, gradibus in chorum oppositi, quod transumptum quia primâ mox fronte mendosum videbatur, 4 Octobr. 1775 eum duobus viris acutè videntibus, & lumine adhibito, revidi. Sic autem *Bromerus* edidit uncialibus literis: Anno ab Incarnatione Dni *MCXCVI*. ... (a) *XVII* (b) *Concurrente* (c) *Indictione XIV*, (d) *dedicationem* est hoc altare à venerabili Dno *Jo. Archiepo Trevirenfi* (e) *Pontificatus* sui anno *VII*, in honore *Sac. D. Genitricis sempérque Virginis Mariae*, & *Sac. Helene* (sequitur, quæ in altari repositæ sint *Ss. Reliquiæ*) *VII* (f) *Idus Decembris*.

- a) *Supple*: *Epacta*, verbo satis legibili.
 b) Non *XVII*, qui foret error, sed *XV. I. I. I.* interpositis punctis: ignoscendum describenti, quia postremum *I* plurimam partem cemento & lapideo colore ita erat obductum, ut scalpello prius debuisset purgari.
 c) Omissa *Concurrentis* cifra *I* clarè sub oculis eadit.
 d) *Indictio* sic sculpta est: *XIII*, non per *XIV*.
 e) Pro *Trevirensi* est *Trevirorum*.
 f) Pro *VII Idus* est sine cifra: *Octavo Idus*.
 Post *Joannem I*, qui obiit an. 1212, nulla amplius ab *Epactis* & *Concurrentibus* apparent note in *Hist. Dipl. Trevir.* undò ista methodus nec universalis fuit, nec ultra *IV* secula duravit.

§. IV.

De cyclo solari, & intra eum circumvoluto cyclo Concurrentium,

nec non

De Literâ dominicali veteris Calendarii.

1. **C**yclus solaris est perpetua 28. annorum solarium revolutio, ita, ut veteres compositistæ censuerint, solem post totidem annos reverti ad statum sui primi excursus, omnibus *literarum Dominicalium* vicissitudinibus ad principium repedantibus.
2. Signatur in Tabulâ colore *purpureo*, licet eum S. Simeonis prototypon minio distinxerit, sicut *indictionem 3ⁱⁱ cycli magni*, ex quo confusio putandi oriri posset: unde etiam *San-Matthiana Tabula* colorum diversitatem amplexa est.
3. Nupera mea Tabula, prototypon secuta, *primum quadrum* summae lineæ *purpureo* colore pinxerat: sed censui in præsentî magis expedire, ut caput solaris cycli ponatur in quadro 2do lineæ 2^{dæ}, quia Christus natus est anno 10. solaris cycli, ad quem pervenies, si in lineâ omnium infimâ quadro 12mo numeres hujus circuli annum 1. usque ad 8. inclusivè, ut hinc ad lineam supremam ascendens in primo ejus quadro putes annum 9, in 2do, cui Christi Nativitas adsignatur, annum 10.
4. Quotus sit cycli solaris *annus*, inventuro regula sit: *annis Christi datis adijce 9*; totidem namque anni præterierant de cyclo solari, quando natus est Christus: totum divide per 28. Quod remanserit, erit *annus quæsitus*. Si nihil, erit 28^{vus}. Sic anno compacto 551. si addideris 9, facies 560, his per 28. divisus, remanebit nihil: erat ergo tunc *annus cycli solaris ultimus*, nempe 28^{vus}. Eâdem ratione anno 552. fuit *annus 1^{mus}*; quia 9. ad 552. adjectis erunt 561: his per 28. divisus, superest 1. Et sic quidem operare *ab anno à Natali Christi 20mo*. Si verò *annus Christi datus fuerit infra 20^{num}*, e. g. 13^{tius}, adijce 9. anno dato, & habebis *annum cycli solaris, nempe d. a. 13^{tio} 22^{dum}*.

5. In ipso cyclo *solaris* volvitur ac revolvitur motu perpetuo *cyculus Concurrventium*, i. e. *dierum* post 52. hebdomadas, quas habet solaris annus, *abundantium*: unde sicut verbum *dies* masculini simul & feminini generis est, ita diplomata & compositæ mox dicunt, e. g. *Concurrente tertio*, mox *tertiâ*, promiscuè, alii verò plurali numero, *Concurrventibus tribus*. Vocantur etiam *Epactæ solis*.

6. Cùm itaque annus *solaris* habeat 365 dies, 364 per 52 exhaustis, remanet unus, qui dicitur *Concurrvens*. Et cùm *bissextilis* annus habeat 366 dies, eo occurrente, erunt in eodem quadro duo *Concurrentes*, sic tamen, ut prior significetur literâ b, aut punctulis -, posterior autem cifra latinâ exprimatur. Hinc est, quòd nunquam *totus* *Concurrventium septenarius* ordo scribatur, sed in omni hebdomade unu alternatim omittatur, sintque inter *duo* quadra *bissextilia* semper *tria non-bissexta*.

7. *Concurrentes* sic se ab exordio suo consequuntur, ut hæ, quæ *cifris* *exprimuntur*, conficiant numero suo 28, & cuique anno *solaris*, unus de his numeris respondeat: En ordinem Tabulæ nostræ à supremâ lineâ.

Concurrventes.	BIIII.	V.	VI.	VII.	^b II.	III.	IIII.	V.	^b VII.	I.	II.	III.
Annus solaris.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
Concurrventes.	^b y.	VI.	VII.	I.	^b IIII.	IIII.	V.	VI.	^b I.	II.	III.	IIII.
Annus solaris.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	I.	2.	3.	4.
	^b VI.	VII.	I.	II.				IIII.				
	5.	6.	7.	8.	Hinc salta ad 9, quo incepisti.							

8. In reformato per *Gregorium XIII* Papam Calendario usus *Concurrventium* cessat; cùm *literæ dominicales* sufficiant, quas veteres *Compositæ* hoc ordine habent, similiter incipiendo ab anno natali *Domini*. Ubi est *litera duplex*, ibi *bissextilis annus*, quo mutatur *litera superior* in *inferiorem* in festo *S. Mathiæ*.

<i>Anni solaris cycli.</i>	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
<i>Litteræ dominicales veteri ordine.</i>	D	B	A	G	F	E	D	C	B	A	F	E	D	C	B
<i>Anni solaris cycli.</i>	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
<i>Litteræ dominicales veteri ordine.</i>	F	E	D	C	B	A	G	F	E	D	C	B	A	G	F

Hinc vides, quadro 1 lineæ supremæ apponi debere literam dominicalem biffextilem ^DC, anno Nativitatis Christi primo B, & sic porrò, donec in quadro 2do lineæ 2dæ incipias novum cyclum solarem per ^GF. Advertis quoque, literas dominicales putari ordine *retrogrado*, incipiendo à G. & desinendo in A.

9. Scies igitur ex isto schemate, *quæ sit dominicalis litera quovis anno*, si inveneris, *quotus sit annus solaris cycli* ex regulâ supra num. 4. datâ.
10. Inventâ *dominicali literâ*, scire poteris *primam* cujusque mensis *diem secundum ferias hebdomadæ* ex hac du Fresnii tabellâ in Glossario, verbo: *annus*. pag. 511.

MENSES	Si Lit. Domin. sit A	Si B.	Si C.	Si D.	Si E.	Si F.	Si G.
Januar.	Dominicâ, sive Fer. I.	Sabb.	Fer. VI.	Fer. V.	Fer. IV.	Fer. III.	Fer. II.
Februar.	Feriâ IV.	Fer. III.	Fer. II.	Dom.	Sabb.	Fer. VI.	Fer. V.
Mart.	Feriâ IV.	Fer. III.	Fer. II.	Dom.	Sabb.	Fer. VI.	Fer. V.
April.	Sabbato, sive Fer. VII.	Fer. VI.	Fer. V.	Fer. IV.	Fer. III.	Fer. II.	Dom.
Majus.	Feriâ II.	Dom.	Sabb.	Fer. VI.	Fer. V.	Fer. IV.	Fer. III.
Junius.	Feriâ V.	Fer. IV.	Fer. III.	Fer. II.	Dom.	Sabb.	Fer. VI.
Julius.	Sabbato.	Fer. VI.	Fer. V.	Fer. IV.	Fer. III.	Fer. II.	Dom.
August.	Feriâ III.	Fer. II.	Dom.	Sabb.	Fer. VI.	Fer. V.	Fer. IV.
Septemb.	Feriâ VI.	Fer. V.	Fer. IV.	Fer. III.	Fer. II.	Dom.	Sabb.
October.	Dominicâ.	Sabb.	Fer. VI.	Fer. V.	Fer. IV.	Fer. III.	Fer. II.
Novemb.	Feriâ IV.	Fer. III.	Fer. II.	Dom.	Sabb.	Fer. VI.	Fer. V.
Decemb.	Feriâ VI.	Fer. V.	Fer. IV.	Fer. III.	Fer. II.	Dom.	Sabb.

11. Cognito, *quâ hebdomadæ feriâ cadat prima dies* cujusque mensis, porrò ex sequenti ejusdem Authoris tabellâ invenies *diem numeralem* cujusque mensis in feriâ suâ hebdomadæ: methodus hæc est:
- 1.) Ex tabellâ præcedente quære, *an mensis PRIMA dies fuerit Dominica, vel Sabbatum, vel aliqua feriâ intermedia.*

22 | 23
A | G

domi
& sic
cyclum
ordine

anno,
data
mensis
loffa

Sf G.
er. II.
er. V.
er. V.
Dom.
er. III.
er. VI.
Dom.
er. IV.
abb.
er. II.
er. V.
abb.

sis,
alem

num.
(.)

Table with 12 columns and 10 rows, containing faint, illegible text, possibly a calendar or list.

20	21	22	23
D	C	A	G
7	B	S	
F	E		

literam domi-
mo B, & sic
ovum cyclum
putari ordina-

a quovis anno,
num. 4. data.

usque mensis
llia in Glossa-

Si F.	Si G.
Fer. III.	Fer. II.
Fer. VI.	Fer. V.
Fer. VI.	Fer. V.
Fer. II.	Dom.
Fer. IV.	Fer. III.
Sabb.	Fer. VI.
Fer. II.	Dom.
Fer. V.	Fer. IV.
Dom.	Sabb.
Fer. III.	Fer. II.
Fer. VI.	Fer. V.
Dom.	Sabb.

que mensis,
numerale
est:
vel Sabbatum

2.)

Ad pag. 19

Lit. B.

Dies	Domin.	Feria II.	Feria III.	Feria IV.	Feria V.	Feria VI.	Sabbat.	Domin.	Feria II.	Feria VI.	Sabbat.	Domin.	Feria II.	
Domin.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1				
Fer. II.		1	2	3	4	5	6	7	8					
Fer. III.			1	2	3	4	5	6	7					
Fer. IV.				1	2	3	4	5	6	7	31			
Fer. V.					1	2	3	4	5	6	30	31		
Fer. VI.						1	2	3	4	5	29	30	31	
Sabbat.							1	2	3	7	28	29	30	31

- 2.) *Habita hebdomadali feriâ primâ* dici alicujus mensis, à finistrâ tuâ quære in correspondente lineâ corrente citram dici illius, cujus vis invenire feriam:
- 3.) Ab hac citrâ ascende rectâ ad ferias horizontaliter jacentes; & illa, quæ supra tuam citram est, erit ejus feria. Vid. lit. B.

Sic an. Chr. 1000 dies 1. Decemb. fuit *Domiica*: quære à finistrâ tuâ lineam *domiicae*, & in eadem diem 25 Decembr. quâ natus est Christus, supra [25] invenies *Feria IV*: igitur an. 1000 festum Natalis Domini fuit die Mercurii.

2. Sæpè monumenta, post expressum certum annum, *solum diem* exprimunt vel dies, absque mense aliquo: tunc numeram diem à primâ die anni expressi. Sic dedit C. *Browerus* *Annal. Trevir. lib. VII. num. 114.* memoriale *S. Willibrordi* Ep. sive donarium, quod fecit *Ecclesiæ collegiatæ S. Martini Embricae in Cliviâ*:

Antistes primus, hic Willibrordus, bene scimus.

Consecrat in cistâ Corpus Christi, quod in istâ

Arcâ servatur, à cunctis & veneratur.

Actum D, duo C, quando Deus incola terra:

Adde quasi numero septuaginta dies.

Est annus Christi nati 700mus; 25 Decembr. inceptus, à quo usque 4 Martii connumeratum sunt *septuaginta* dies, sed *quasi*, quia isto anno erant 4 Martii in veritate septuaginta & unus dies ob annum tunc *bissexilem*: quoniam verò biduum illud bissexiti reputatur pro uno die l. 98. ff. de V. S. l. 3. §. 3 ff. de minor. a idem verificator addidit *quasi*. Non placet itaque hic *Browerus*, mendosum dicens *quasi*, & fortè legendum esse: *quæret septuaginta dies*.

3. Subinde verò certa dies mensis ponitur, non expressi suo nomine, sed ex alio posito colligendi. *

* Exemplum præbet lapis sepulchralis, jacens in cœmeterio S. Simeonis, quod est supra gradus ecclesiæ à dextris viæ ad templum inferius; imago est mulieris velatæ instar matronæ: circa oblongum lapidem legitur:

Anno Domini 1505 vicesimâ quintâ die, in feriâ aureis, obiit honesta Catharina de Nuite, annis aurea. Requiescat in pace. Obiit nempe 25 die Martii, quæ cadebat in feriâ paschalibus. Consule L' Arr de verifier les Dates lit. Dominicali E, col. ult. Martii pag. III, ubi videbis, 25 Martii fuisse feriam III Pascha.

Termini festivitatum mobilium.

1. **S**unt certi mensium dies, quibus inventis habetur *proximè sequens Dominica mobilis*: hinc tabula tibi exhibet ad pedem Terminum *Septuagesimæ, Quadragesimæ, Paschalem, Rogationum, & Pentecostes.*
2. Ex hoc faciliè intelligis, aliud esse *Terminum* festi mobilis e. g. Paschæ, aliud *Diem* ipsius festi: *Terminus* præcedit, *Dies* verò subsequitur.
3. Ita quoque diversus est *Terminus* à *Clave Termini*, quæ est *metam* inveniendi *Termini*: ubi enim *clavis* per suos dies completos *terminabitur*, ibi erit *terminus solemnitatis.*
4. Cuilibet *Epactæ* anni responderet sua propria *Clavis*: sic

<i>Epactæ</i> O,	vel XXIX,	XXX	<i>Clavis</i> est	XXVI.
- XF	-	-	-	XII.
- XXII	-	-	-	XXXIV.
- III	-	-	-	XXIII.
- XIV	-	-	-	XII.
- XXV	-	-	-	XXXI.
- VI	-	-	-	XX.
- XVII	-	-	-	XXXIX.
- XXVIII	-	-	-	XXVIII.
- VIII	-	-	-	XVII.
- XX	-	-	-	XXXVI.
- I	-	-	-	XXV.
- XII	-	-	-	XIV.
- XXIII	-	-	-	XXXIII.
- IV	-	-	-	XXII.
- XV	-	-	-	XI.
- XXVI	-	-	-	XXX.
- VII	-	-	-	XIX.
- XVIII	-	-	-	XXXVIII.

5. Viso numero dierum, quos habet *Clavis* versus *Terminum* putandos, noscendæ sunt *Sedes Clavium*, ut scias, à quo die numerare debeas. Ad *literam Dominicalem* animadvertendum esse, docet *Durantus* in *Rationali* lib. VIII. Rubr. de *Termino paschali*. Nempè *prima G. in Januari* est *clavis Septuagesimæ*, quâ habitâ cætera mobilia consequuntur: *ultima G. Januar.* est *clavis Quadragesimæ*. *Secunda G. Martii* est *Clavis paschalis*: *tertia G. Aprilis* est *Clavis Rogationum*, & *ultima G. Aprilis* est *Clavis Pentecostes*. Hinc quia *prima G. Januar.* semper cadit 7. Jan. posttridie Epiphaniæ, ideo *numera dies clavium Septuagesimæ* ab illâ.
6. Habito *Termino* sive *die finali Clavium*, sequens *Dominicalis litera* indicat tibi *festum mobile*, quod quæris. E.g. An. 1007 erant Epactæ O, consequenter *Clavis XXVI*. Hæc incepit 7 Januarii: igitur terminabatur 1 Februar. in Sabbatho, *Septuagesima* fuit 2. Febr. *literâ dominicali E*. *Ultima G. Jan.* est 23 Januarii: *Clavis* ergò *XXVI*, hoc die cæpta, terminabatur in die 22 Februar. pariter Sabbatho: fuit ergò 23 Febr. *Dominica I. Quadragesimæ*. Eod. an. 2da *G. Martii* 11 hujus: hinc *numera* rursus *XXVI*, *Terminus Clavis* cecidit in Sabbatho 5 April., & 6. ejusdem fuit *Paschâ*. *Clavis Rogationum* est *G. 3tia*, 15 Aprilis, terminus Sabbatho 10 Maji: ergò *Lunæ feriâ* 11. 12. ejusd. mens. inceperunt *Rogationes*. *Clavis Pentecostes* est *ultima G. April.* videl. 29 e. m. *Terminus* 24 Maji, in Sabbatho, & insequente *Dominicâ* 25 Maji *Pentecoste*.
- Additio.* Treveris omni anno *Statio bannira* est *Feriâ VI* post *Dominicam* 11. *Paschæ*: igitur an. 1007 erat 25. April. in festo S. Marci.
- Ibid. *Feriâ IV* post *Dominic.* 11. *Paschæ* est *Statio plagæ luporum* in *Ecclesiâ* suburbicariâ de *Urto* vernaculè *Euren*: an. 1007 cecidit 30 April.
- Ibid. *Translatio S. Paulini* Episc. Trevir. martyr. celebratur in Collegiâ hujus *Tituli* extra muros, accedentibus illuc tum *Candnicis S. Simeonis*, tum *Magistratu Urbis*, in *regulâ*, *Dominicâ festum S. Gangolphi*, quod est 13 Maji, *precedente*: anno 1007 erat hæc *solemnitas* 11. Maji, *Dominicâ* V. post *Pascha*.
7. Pro exercitio superius expositis hæc parte 1 subjungo duo exempla ex *L' Art de vérifier les Dates* Dissert. pag. XXVII. col. 2.

- 1.) Anno MCXXXII, Indictione X, Epacta I, Concurrentibus V, Terminus Paschalis II Nonas Aprilis, Dies ipsius paschalis diei IV. Idus (nempe Aprilis) Luna ipsius diei (Pasche) XX. omnes hæ notæ sunt bonæ. 2.) Hæc autem facta sunt anno MCLII, Epacta XII, Indictione XV, Concurrente V cum B. Circulus lunaris XIII, Terminus paschalis VIII Kal. Aprilis, Dies Paschalis III Kal. Aprilis, Luna ipsius diei XX. Omnes notæ consonant, excepto Concurrente V; erat enim II. Adde 3.) ex Lophem, exemplum ob suam singularitatem non prætereundum, Anno dominicæ incarnationis MCLXXXI, anno decemnovales Cycli IV. Indictione XIV. Concurrente à quadro anni compacti 1178, & omnia concordare videbis. Phæalis: Concurrente in Epactum III, vult, an. 1181 fuisse Concurrentem III, & Epactam III.
8. Hæc præmittere debui, non, ut *Computus paschalis methodum* ex penetrabilibus hujus artificii sanè spinosi redderem, sed solum, ut *diplomaticæ candidatis* regulas darem, notarum temporis veritatem atque errores cognoscendi.

PARS II

*Resolutio octo questionum 2. Decembr. 1774 in Thesibus nostris
propositarum.*

§. I.

1. **Q**uotuplicem hæc Tabula sub lit. A complectitur *Indictionem*?
Unam? Plures? Et quam vel quas?
2. Unam, & quidem illam, quam celeberr. Gallia Jctus Jacob. Gorbosfredus in
Commenar. C. Theod. vocavit *orientalem*, ejus *primæ* signatura in thesi inaugurali
d. 12 Jun. 1773. pag. 13. occurrit anno Christi 313.
3. Cur habet Tabula 19 cellulas sive quadra *currentia*, & 28 *def-
cendentia*?
2. 19 quadra, sive totidem annos, ob cyclos, *lunarem* & *decemnovalem*; 28, ob cyclum
solare.
3. Ad quid quadrum *purpurei* coloris in lineâ corrente 2dâ quadro
2do? Et quot annis circulus iste constat?
2. Est caput cycli *solaris*, in quo numeras primum ejus annum, donec percursis 28
annis iterum videas *purpureum* colorem *novi* cycli indicem. Hic *revolutus* circulus
occur-

TABULA CHRONOLOGICA INDICATIONUM &c. ab anno CHRISTI nati primo usque ad an. 2127 aucta, & hinc inde clarior facta, Ex perveulto MSto pergamenio libro bibliothecae S. SIMONIS Trevisis.

A. B. G. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. X. Y. Z. 1000. 2000. 3000. 4000. 5000. 6000. 7000. 8000. 9000. 10000. 11000. 12000. 13000. 14000. 15000. 16000. 17000. 18000. 19000. 20000. 21000. 22000. 23000. 24000. 25000. 26000. 27000. 28000. 29000. 30000.

Main table with columns for years (e.g., 132, 133, 134) and corresponding letters (A-Z) and symbols (I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII). Includes sub-headers like 'A. C. A. C. adus cycl. magn.' and 'Annis quibus Oculi solent intercedere Christi Natiuitatem'.

Table of Epactae (Epactae) and Dominical Letters (Terminus LXIX, Terminus XLII, Terminus Paschalis, Terminus Rogationum, Terminus Pentecostes) with corresponding months and days.

TABULA CHRONOLOGICA INDICTI
 Ex pervetu

LIT. A:

931	* 1463						vir.	2013
↑ N	∞ Y Π B	I	II	∞ IIII	V	VI		БЛБ
950	1482	vir.	R.					032
↑ 70	∞ Φ A	IIII	V	VI	∞ I	II		BNA
969	1501				P.	F.		2051
↑ Π H	∞ Φ K	∞ VII	I	II	III	∞ V		BO
988	1520	F.	C.					2070
∞ Z	∞ Φ λ θ	II	∞ IIII	V	VI	VII		БΠθ
1007	1539				vir.	R.		2059
∞ K S	∞ Φ N H	V	VI	∞ I	II	III		BPH
1026	1558	R		P.				2108
∞ M E	∞ Φ O Z	I	II	III	∞ V	VI		EPKZ
1045	1577				F.	C.		127
Epactæ	Nulla five XIX	XI	XXII	III	XIIII			græco- meros
Terminus LXXlis.	Kal. Febr.	XII kal.	V Idus	III kal.	XV kal.			majorē noditate cos.
Terminus XLis.	VIII kal. Mart.	III Idus Febr.	VI Non. Mart.	XI kl. Mart.	VI Idus Febr.			intra 28
Terminus Paschalis.	Non. Apr.	VIII kal.	Idus	III Non.	XI kl.			& 19 ulas de- vener.
Terminus Rogationum.	VI Idus Maji	III kal. Maji.	XV kal. Jun.	Non. Maj.	VI kl. Maj.			colores.
Terminus Pentecostes.	VIII kl. Jun.	III Idus Maj.	Kal. Jun.	XI kal. Jun.	VI Id. Maj.			lor.
Annus	Com- munis	Com- mun.	Embo- limæus	Com- mun.	Com- mun.			extilis.

occurrit in Tabulâ *decies novies*; quia toties 28 anni sunt 532, five unus *Cyclus magnus*, quem *Computista*, post *Dionysium exiguum*, sic appellant.

Nota. Ante initium hujus cycli in præfenti Tabulâ, quæ nuperam hæcenus mutavit, numerantur in lin. curr. I. usque ad colorem *purpureum* quadra 20, quorum caput quare in *quadro secto* lineæ infimæ.

4. Cur *quinqües* apparet *quadrum diagonaliter sectum*, ubi semper *purpureus* color, reliquis variantibus?

℞. Quia illic novi cycli solaris annus *primus* concurrebat cum *primo* anno alicujus indictionis, quæ pro *primæ cyclo magno* indicatur per colorem *viridem*, pro *2do* per *flavum*, pro *3tio* per *rubrum*, pro *4to* per *cæruleum*.

5. Qui deprehendis ex hac Tabulâ,

A.) Anno Christi nati *primo* fuisse indictionem IV?

℞. In primâ seu supremâ lineâ corrente *quadro viridi* numero *Indictionem I*, profum pergendo à primâ ad 2dam lineam currentem: consequenter in lineâ primâ retrogrado numero *ante quadrum viride* est *Indictione XV*, & sic de *quadro* in *quadrum retrogressus* numerabis in *quadro 2do*, duabus stellulis signato, *Indictionem IV*. Ubi ergo, ais, *Indictio* hujus quindena *prima* est? ℞. Hæc est *ultra Tabulam*, ut pote solum propter annos Christi factam: sige ergo aut pingo adhuc *duo quadræ* supra *pen- & ultimum quadrum* lineæ primæ currentis: *penultimum* tinge *viridi* colore, numerans in eo *Indictionem I*, in ultimo II, in primo lineæ supremæ III, in ejusdem 2do IV.

B.) Qui anno Christi 18 Indictionem VI, anno 531 Indictionem IX?

℞. Regula est: *Quoza* est *Indictio* in *quadro*, *annum compactum*, qui à *marginè Tabule* *stat*, *coningens*, *totâ quoque* est in ipso anno *compacto*. F. G. A *quadro viridi* lineæ supremæ usque ad an. Chr. 18. est *sexia Indictio*, in ipso *viridi* numerationem inchoando: igitur d. a. 18 *compacto* incepit *Indictio VI*, in 2da lineæ *quadro primo*, i. e. anno 19 *expanso*, *Indictio VII*, in 2do, i. e. an 20, *Indictio VIII* &c, donec an. Chr. 27 obrineas *indictionem XV*, & sic an. 28 conseqaris *revolutam indictionem I*, atque ex datâ regulâ anno Chr. *compacto* 37 *indictionem X*. Sic descende usque ad annum Chr. 531 per singulos annos *compactos*, qui inter annum 18 & 531 mediant. Si annus *compactus* steterit *versus dextram tuam*, caput *indictionis*, in eo *cyclo magno* regentis, invenies in *eadem lineâ*, cujus *extremum* *quadrum* tangit *compactum* annum. Si verò *compactus* steterit à *sinistra tua*, tunc quisque *color regens* de *viridi*, *flavo*, & *rubro* bis, de *cæruleo* autem semel tantum occurret in *eadem lineâ*, que anno *compacto* conterminat, erit proinde illo anno *indictio I*; aliâs verò *colorem regentem* quare in *linea proximè superiore*, eundemque ibi *postremum*. Hoc est illud secretum *Tabulæ*, quod pauci viderint.

C.) Qui anno Christi 532 Indictionem X?

℞. Hic

℞. Hic dimitte colorem *viridem*; hætenus enim satis servivit numeranda indictioni; nec amplius sitte ad eam, sed numerando pervade; quia color qui servire seu regere desit, perinde habetur deinceps, ac si in Tabulâ non esset. Succedit ergo color *flavus*, & fit color *regens*. Ejus *prima indictio* plena, sive major, incipit in *quadro 7mo* lineæ summæ: ad indictionem vero quadri, cui addit annus *compactus 532*, pervenies, si postquam mediante colore *viridi* numeraveris in lineâ *infimâ* indictionem IX, saltu facto, in *supremâ* numeres X ad annum *532*. Hinc porro incede prorsum versus dextram tuam indictiones de *quadro* in *quadrum* numerando, donec in lineâ *infimâ* habueris 35 indictiones *plenas*, sive *clau* magnum 532 annorum: desunt 7 ad complendum *cy-*clum a quo usque ad *primum* *quadrum florum* lineæ *supremæ* exclusivè numeras 7 *quadra*: & idem dictum *quadrum ultimum*, ubi annus 1595 sedet, notatur colore unoquoque colore indictionis, quamvis non plena. Hinc vides 1.) Cur ab *lineâ supremâ* exclusivè, numerentur 22 indictiones minores; nempe 15 pro una *major* *annorum*, 2.) Quod sit per omnes *cyclus magnos* *series continua* *eiusdem annus indictionis* nempe *orientalis*, licet mutantur colores.

D.) Qui anno 1007 indictionem V?

℞ Ex datâ regulâ; quia in *quadro* huic anno *compacto* *conterminante*, putas *indictionem V*, primam putando in *quadro 16to* lineæ *currentis 25*.

E.) Qui anno 1064 indictionem II?

℞ In *quadro ultimo* lineæ *infimæ* numerasti *indictionem I* adhuc per *florum regentem*: ergo *refurgens* ad *supremam* lineam in *quadro* ejus *1mo* numerabis *indictionem II*. ergo in anno *contermino 1064* eandem. Vel etiam sic: in *quadro 15to* lineæ *supremæ*, ubi *cinnabaris* color *primam* *indictionem plenam* pro *3tio* *cyclus magno* aperit, nuncia *retrogradas* *indictiones* versus *sinistram tuam*, ponendo in *quadro 14to* *annus compactus 1064* *contiguus* est, habebis *indictionem II*.

F.) Qui anno 1103 indictionem XI?

℞ Hunc annum inter *compactos* non habes: quare igitur annum illum *compactum*, ex quo *expansus* procecit, ut hujus *indictionem* deprehendas. Anno *compacto 1102* est ex datâ regulâ *indictio X*; igitur anno *expanso 1103* *indictio XI*, in *quadro 2do* lineæ *3tiæ*, ubi sunt *Concurrentes II*, residens.

G.) Qui an. 1634 Indictionem II?

℞ Hic annus *expansus* est sub *regente* colore *caruleo*, quia de *quarto* *cyclus magno*: quoniam igitur in anno *compacto 1733* est *indictio I*, utpote colore *caruleo* annum

1633 contingente (lin. 2. curr. quadro ult.) ideo in lin. 3. quadro I., ubi sedet annus 1634, erat *indictio* II.

H.) Qui an. 1720 *indictionem* XIII?

R. Annus 1709 compactus sedet in quadro ultimo lineæ 6tæ; numeras ergò annum 1710 in quadro 1mo lin. 7mæ, & in quadro ejus 11mo, *Concurrente* .V. fige annum 1720 *expansum*. Anno 1709 ex datâ regulâ est *indictio* I.: ergò an. 1720 sub eadem *indictione* majore *indictio* minor XIII.

I.) Qui denique an. 1774 *indictionem* VII?

R. 1766 habes ex regulâ & regente colore *caruleo* *indictionem* XIV in quadro ult. lin. 9mæ: igitur in 1mo lineæ 10mæ *indictionem* XV, in 8vo, ubi sedet annus *expansus* 1774, *indictionem* VII.

6. Quotuplici viâ parabis tibi iter ab anno 1595 ad ulteriores usque huc & porrò *indictiones*?

R. Sunt plures, ut experienti patebit, sed prior transitus à 3tio cyclo magno ad 4tum, in quo volumur, est à *caruleo*, quo Tabulam auxi, colore: nempe cum in cellâ ultimâ lin. *infimæ* numerasti annum 1595, numera in quadro I lin. *supremæ* annum 1596, & in quadro hujus lineæ curr. ultimo annum 1614, huc usque à *caruleo* colore, qui quartum cyclum magnum regit, numerabis 12: erat igitur an. 1614 *indictio* XII. Et sic perge in *caruleo* regente descendendo, donec revertaris usque ad quadrum *caruleum* lineæ *supremæ*, à quo cœpisti putare *indictionem* XII.

7. An succedet tibi res, si *primam* *indictionem* cujusque quindenæ incipias numerare à cellulâ, quæ flavum &c. præcedit, quin *primam* numeres in ipsâ flavâ &c.

R. Neg. Nam 1.) non ostendes, quòd Christus natus sit *currente* *indictione* IV: cum juxta *Petavium* 25 Decembr. jam *indictio* V regimen tenuisset. Et sic consequenter

2.) Non potes colorem *viridem* ponere in cellâ, in quâ ponitur Tabula, sed ponere deberes in *precedente*. Nec

3.) Ex regulâ Tabulæ tota anno Christi 18vo esset *indictio*, quot cellæ inde à *viridi* *supremæ* lineæ usque ad an. 18 ponuntur; cum sint tantum sex, juxta *Petavium* deberent esse septem.

4.) Orbis iste *indictionum* ita est dispositus, ut possit *revolvi* usque in *primum annum mundi*, qui noteretur *indictio* I, quiscunque demùm cyclum *indictionalem* instituerit, sive *Jul. Cesar*, sive *Augustus*, sive *Constantinus M.*, sive *Theodosius M.*, sive *Justinianus*, Imp. Romani. Non sic poterit eum *revolvere* *Petavius*: sed primo mundi anno scribet: *indictio* O, secundo modò: *indictio* I.

8. An probabis ex hac Tabulâ, quòd ejus authores usi fuissent *Petavianâ* methodo?

D

R. Neg.

2. Neg. Clarum potius est, quod veteres in illo quadro ejusque indictionis colorem *initialem* posuerint, in quo indictio cepit: quodsi indictionis nota ipsis ante illud quadrum cepisset, hoc potius pinxissent. Equidem nonnulli cum *Egyptiis Epactam* ineperunt mense *Septembri* ante Romanorum annum, in quo eam adnotarunt, sed cum expressâ admonitione, inchoari eam in *Septembri* ante *Januarium*. Tale autem veterum monitum de indictione jam anno *precedente* inchoandâ nâspiam apparet. Unde fidenter dico, quod *annus epactalis* Egyptianorum integro anno *pre-*
venit annum indictionalem hujus Tabulæ.

§. II.

De Tabulâ San - Mathiana.

1. **C**onfirmat hæc assertum meum de antiquissimis Tabulis chronologicis. Extat in folio pergameno mediæ formæ sub num. Bibliothecæ MSS. 66. Tractatus iniimul compactos fol. 1. verso recenset hoc ordine:

Crispus Sallustius de bello Catilino.

Idem de bello Jugurthino.

Tabula cyclorum decemnovarium, sed sine initio.

Computus atque ars calculatoria. Helprici monachi. *

* Non S. Mathia, sed S. Galli monachus fuit. Scripsisse eum an. 1005 istum librum, probat Sigebertus in Chron. ad d. a. Hilpericus librum de ratione *Computi* hoc anno scripsit.

*Item Calendarium. * Item adhuc tabulæ, & quedam alia.*

* Hoc meretur typum.

Tractatus de Vita Sacerdotum libri III.

2. Calendario mox succedit Tabula nostræ *San - Simeonæ* consona, quæ primitus duos tantum ordines annorum *compactorum* ex utroque margine habuit, illo, qui est à sinistra Tabulæ, ab anno Chr. 18 pariter inchoato, eo, qui est à dextrâ Tabulæ, ab an. 532: anni compacti isti minio sunt exarati. Sed postea alia manus, atramentum & ipsâ antiquissima, scripsit atramento supra annos rubros cycli *secundi* magni annos compactos cycli *tertii*, hujusque initiales indictio:

colo-
s ante
gyptiis
adno-
trium.
spiam
pra-

aro-
um.
erfo

um
opari

ra-
ro-
hr-
nni
en
cli
in-

331

Classen und Klassen

181-182

181	182	183	184	185	186	187	188	189	190
191	192	193	194	195	196	197	198	199	200
201	202	203	204	205	206	207	208	209	210
211	212	213	214	215	216	217	218	219	220
221	222	223	224	225	226	227	228	229	230
231	232	233	234	235	236	237	238	239	240
241	242	243	244	245	246	247	248	249	250
251	252	253	254	255	256	257	258	259	260
261	262	263	264	265	266	267	268	269	270
271	272	273	274	275	276	277	278	279	280
281	282	283	284	285	286	287	288	289	290
291	292	293	294	295	296	297	298	299	300
301	302	303	304	305	306	307	308	309	310
311	312	313	314	315	316	317	318	319	320
321	322	323	324	325	326	327	328	329	330
331	332	333	334	335	336	337	338	339	340
341	342	343	344	345	346	347	348	349	350
351	352	353	354	355	356	357	358	359	360
361	362	363	364	365	366	367	368	369	370
371	372	373	374	375	376	377	378	379	380
381	382	383	384	385	386	387	388	389	390
391	392	393	394	395	396	397	398	399	400
401	402	403	404	405	406	407	408	409	410
411	412	413	414	415	416	417	418	419	420
421	422	423	424	425	426	427	428	429	430
431	432	433	434	435	436	437	438	439	440
441	442	443	444	445	446	447	448	449	450
451	452	453	454	455	456	457	458	459	460
461	462	463	464	465	466	467	468	469	470
471	472	473	474	475	476	477	478	479	480
481	482	483	484	485	486	487	488	489	490
491	492	493	494	495	496	497	498	499	500
501	502	503	504	505	506	507	508	509	510
511	512	513	514	515	516	517	518	519	520
521	522	523	524	525	526	527	528	529	530
531	532	533	534	535	536	537	538	539	540
541	542	543	544	545	546	547	548	549	550
551	552	553	554	555	556	557	558	559	560
561	562	563	564	565	566	567	568	569	570
571	572	573	574	575	576	577	578	579	580
581	582	583	584	585	586	587	588	589	590
591	592	593	594	595	596	597	598	599	600
601	602	603	604	605	606	607	608	609	610
611	612	613	614	615	616	617	618	619	620
621	622	623	624	625	626	627	628	629	630
631	632	633	634	635	636	637	638	639	640
641	642	643	644	645	646	647	648	649	650
651	652	653	654	655	656	657	658	659	660
661	662	663	664	665	666	667	668	669	670
671	672	673	674	675	676	677	678	679	680
681	682	683	684	685	686	687	688	689	690
691	692	693	694	695	696	697	698	699	700
701	702	703	704	705	706	707	708	709	710
711	712	713	714	715	716	717	718	719	720
721	722	723	724	725	726	727	728	729	730
731	732	733	734	735	736	737	738	739	740
741	742	743	744	745	746	747	748	749	750
751	752	753	754	755	756	757	758	759	760
761	762	763	764	765	766	767	768	769	770
771	772	773	774	775	776	777	778	779	780
781	782	783	784	785	786	787	788	789	790
791	792	793	794	795	796	797	798	799	800
801	802	803	804	805	806	807	808	809	810
811	812	813	814	815	816	817	818	819	820
821	822	823	824	825	826	827	828	829	830
831	832	833	834	835	836	837	838	839	840
841	842	843	844	845	846	847	848	849	850
851	852	853	854	855	856	857	858	859	860
861	862	863	864	865	866	867	868	869	870
871	872	873	874	875	876	877	878	879	880
881	882	883	884	885	886	887	888	889	890
891	892	893	894	895	896	897	898	899	900
901	902	903	904	905	906	907	908	909	910
911	912	913	914	915	916	917	918	919	920
921	922	923	924	925	926	927	928	929	930
931	932	933	934	935	936	937	938	939	940
941	942	943	944	945	946	947	948	949	950
951	952	953	954	955	956	957	958	959	960
961	962	963	964	965	966	967	968	969	970
971	972	973	974	975	976	977	978	979	980
981	982	983	984	985	986	987	988	989	990
991	992	993	994	995	996	997	998	999	1000

is col-
olis ant
Egyptian
u adin-
uarium
auspian
no pra-

chro-
num-
verlo

ffam
campi

ona
re-
Chc
nni
nen
yeli
ite

Linea prima seu suprema.

Cliclus per dionisium.		Concurrentes per Dionisium.					Indictiones post Dionisium.					Indictiones ante dionisium.					Cliclus ante dionisium.									
Atramento.	TLXIII	Rub.	NX	V	VI	VII	II	III	IV	V	VI	VII	I	II	III	IV	V	VI	VII	C	I	II	III	IV	V	IH minio.
Minio.	φ λ β	III	V	VI	VII	II	III	IV	V	VI	VII	I	II	III	IV	V	VI	VII	C	I	II	III	IV	V	IH minio.	

N X in quadro 2do, lege: *Nativitas Xti.*

C in angula quadri 15ti significat *caesareum* colorem, qui regit indictiones 3tii cycli magni.

IH significat annum Christi 18, φ λ β annum Christi 532.

T notat 1000 an. *Cycclus ante dionisium* sunt anni à Nativitate Christi per numeros compactos usque 532 inclusivè putati.

Cliclus per dionisium: lege *Cycclus per Dionysium*, qui est 2dus cycclus magnus.

Concurrentes per dionisium est dispositio solaris cycli, & intra hanc *Caesareum*.

Flavus color servit cyclo *indictionum* ab an. 532, qui passim vocatur *per Dionysium*, hic autem exoticè *post Dionysium*.

Viridis color regit indictiones *ante Dionysium*, i. e. in 1mo cyclo magno à Nativitate Christi.

Linea Tabulae 28va, seu infima, cum subjunctis ceteris temporum notis haec est.

Atramento.	TLXXVII	I	II	III	V	VI	VII	I	III	III	V	VI	VI	C	II	III	III	VI	VII	I	II	φ λ α
Minio cum	EPACTE	XXX	XI	XXII	III	XIII	XXV	VI	XVII	XXVIII	IX	XV	I	XII	XXIII	III	XV	XXVI	VII	XVIII	Flav.	
seqq.	LVN CLICI	XVII	XVIII	XIX	I	II	III	III	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIII	XIII	XV	XVI	
	XIII	Non.	VIII	IB	III	XI	III	III	XIII	VII	VI	XVII	II	IX	II	XII	V	III	XV	III	XV	
	LVNA	Apl.	Kl.	Aprl.	Non.	Kl.	Id.	Kl.	Kl.	Id.	Kl.	Kl.	Non.	Kl.	Id.	Kl.	Id.	Id.	Kl.	Kl.	Kl.	XV
	****	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Maji.	Maji.	Aprl.	Aprl.	Maji.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Maji.	Maji.
	PRIMA LV-	X	III	II	XIII	VII	VII	XVI	VIII	VIII	II	III	XI	V	III	XIII	VIII	VI	XVI	II	II	
	NA PRIMI	Kl.	Id.	Kl.	Kl.	Id.	Id.	Kl.	Kl.	Kl.	Id.	Non.	Kl.	Id.	Kl.	Kl.	Kl.	Id.	Kl.	Kl.	Kl.	Non.
	MS ****	Aprl.	MR	Aprl.	Aprl.	MR	MR	Aprl.	Aprl.	Aprl.	MR.	Aprl.	Aprl.	MR	Aprl.	Aprl.	MR.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.	Aprl.

* Id est, pro 3tio cyclo magno an. 1577. Confer San-Simeoniam Tabulam.

** Vel hinc collige veritatem, quod pro AE in verbo *Epactæ* scribatur simplex E.

*** Lege, *Luna Clivi* (i. e. *Cycli*) *Decemnovalis*.

**** Decima quarta luna, sive *Terminus paschalis*.

***** Lege: *prima luna primi mensis*, i. e. *Nisan*: sive prima luna paschalis, ex qua luna decima quarta provenit.

Ciclus per dionisium. Concurrentes per Dionisium.

Atramento.	TLXIII	Rub. .	NX				
Minio.	φλB	III	V	VI	VII	II	III

NX in quadro 2do, lege: *Nativitas* Δ
 C in angula quadri 15ti significat *castas*
 IH significat annum Christi 18, φλ
 I notat 1000 an. *Cyclus ante dionisium*
Ciclus per dionisium: lege *Cyclus per I*
Concurrentes per dionisium est dispositio
Flavus color servit cyclo *indictionum* ab a
Viridis color regit *indictiones ante Dio*

Linea Tabulae 28va, seu inf

Atramento.	IDLXXVII	I	II	III	V	II	φλA
Minio.	↑PME*				Flav.	Flav.	
Minio cum seqq.	EPACTE **	XXX	XI	XXII	III	XVIII	
	LVN CLICI DE ***	XVII	XVIII	XIX	I	XVI	
	XIII LVNA ****	Non. Apl.	VIII Kl. Apl.	I5 April.	III Nor Apr	XV Kl. Maji.	
	PRIMA LV- NA PRIMI MS *****	X Kl. Apl.	III Id. MR	II Kl. Apl.	XII Kl. Apr	II Non. Apl.	

* Id est, pro 3tio cyclo magni
 ** Vel hinc collige verustatem,
 *** Lege, *Luna Clclii* (i. e. Cyc
 **** Decima quarta luna, sive I
 ***** Lege: *prima luna primi men*

ditiones notavit angulo *castranci* coloris: *virides* cellæ designant *inditiones* primi cycli, *flavæ* 2di cycli magni: *minium* cyclum solarem.

3. Delibo hic solum lineas, *supremam & infimam*; tute poteris formare intermedias: literas alphabeticas, quas hæc Tabula habet interseminatas, omitto. *Infimæ* lineæ subjiciuntur quædam notæ, quas San-Simeonæa Tabula omisit: sed nec ista San-Mathiana omnes habet. Vid. lit. C. Alphabetum est:

I	II	III	IIII	V	VI	VII	VIII	VIII	X	XX	XXX	XL	L	LX
A	B	Γ	Δ	Ε	Σ	Z	H	Θ	I	K	Λ	M	N	Ξ
LXX	LXXX	XC	C	CC	CCG	CCCC	D	DC	DCC	DCCC	DCCCC			
Ο	Π	Υ	Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω				

Obr. Pi. Cophe. Ro. Syma. Tau. Oy. Fi. Chi. Pfi. Oθomega, Sinnacusm.

Idem ferè alphabetum dat *Regino Prum.* lib. 1. de discipl. ecclief. fol. O 3. verso Editionis Helmsstad. pro noscendis numeris veterum *Formatarum*.
 I, II, III, IV, V, VI, VII, IIX, IX, X, XX, XXX,
 A, B, Γ, Δ, Ε, Σ, Z, H, Θ, I, K, Λ,
 Alfa, Beta, Gamma, Delta, Ebreve, Epifemon, Cita, Eta, Theta, Jota, Cappa, Lamda,
 XL, L, LX, LXX, XXC, XC, C, CC, CCC, CCCC, D, DC, DCC,
 M, N, Ξ, Ο, Π, Γ, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ,
 Mi, Ni, Xi, Obrevis, Pi, Cophi, Ro, Sigma, Tau, Oy, Phi, Chi, Pfi,
 DCCC, DCCCC.

Ω
 ↑
 Olonga, Enneose,

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Mia	Dia	Tria	Tessera	Pene	Exa	Epia	Ogda	Nea
10	20	30	40	50	60	70	80	90
Deca	icofi	Triepia	Sevema	Nirema	Exema	Eldominta	Ogdominta	Enneminta
100	200	300	400	500	600	700	800	900
Ecaton	Diacos	Triacos	Tetracos	Pemacos	Exacos	Ebuacos	Ogdacos	Emacos

Hæcque *Regino*: quæ pleraque verba sunt corruptæ dialecti græcæ; ubi nonnulla errata correxi.

PARS III.

Deliberationes variae in hoc argumentum.

§. I.

Quaedam ex Computu Helperici monachi.

1. Sigebertus in Chron. an. 1005 ait: „ Helpericus librum de ratione compoti hoc anno scripsit, ut apparet ex argumento ad inveniendos annos Domini per indictiones. Si vis (inquit) scire, quot sunt anni Incarnati Christi, sexaginta sex ordines indictionum, qui fluxerunt ab ejus incarnatione, multiplica per quindecim: sunt nongenti nonginta. His adde duodecim, quia TERTIA INDICTIONE natus est CHRISTUS: adde etiam indictionem praesentis anni, id est, tertiam, & ecce habes hoc anno annos Christi 1005. „ *

* Sic. sume.: 66 per 15 multiplicati dant 990
 Adde - - - 12
 & rursus. - - - 3

Et habes - 1005.

Sed monachus S. Mathie, qui Helpericum descripsit, annorum praedictos numeros rasiit, ut suae descriptionis annum substitueret, sive calculo: Tunc fluxerunt indictiones majores LXXI, quae per 15 multiplicatae dederunt 1065, adjecit 12, nec non indictionem sui anni minorem, nempe XIII, & fiebat annus Christi MLXXXIus. Adhaec passus Helperici in fonte suo diffusior est, quam restrictus Sigeberti. En illam: „ Annos ab Incarnatione Domini, quot sunt, inventurus, sume ordines indictionum, quae fluxerunt ab ipsa Incarnatione usque nunc, id est, LXVI. Et quia singulae indictiones quindenorum currunt revolutione annorum, praedictum numerum multiplica per XV, & sunt 990. His adde XII, quia quando ipsa Incarnatio facta est, TRES anni de illa indictione PRÆCESSERANT; & XII restabant; hos ergo qui remanserant, praefato jange numero, & sunt 1002. Adde semper illius anni, de quo queris, indictionem, sicut hoc anno III, & sunt annos Domini sine errore reperies. Hoc tamen esto memora, ut cum XV transactum fuerit (nempe minor indictio) & denud I redierit, ad praefatum numerum semper unum adjicias, id est, non jam 66, sicut nunc, sed 67, multiplices, & reliqua, ut dictum est, observes. „

2. Applica methodum Helperici ad controversiam de Datis in negotio erecti sub S. Henrico I. Imp. Episcopatus Bambergensis. Papa Joannes VII dedit

dedit literas consensus *in mense Junio Indictione V.* Quotus tunc erat
annus Christi? Præterierant 66 integri ordines indictionum, qui
faciunt annos

Addere alios 990.

& illam indictionem V 12.

resultat an. Chr. 1007.

3. *Ais*: Ergò Papalis consensus præcessit erectionem, utpote datus
in mense Junio, qui *Novembrem* præcedit! R. Quando *annus Incarnati-*
onis in documento omittitur, & *sola indictio* ponitur, tunc su-
mitur *annus indictionalis*, cujus terminus est *September*, ita ut in hoc
anno *November* antecedit *Septembrem*. Cùm ergò inflexibilia testi-
monia asserant erectionem Episcopatus Bambergensis contigisse
Kal. Novembr. an. 1007. indictione V., & *in mense Junio* sub eadem
indictione datus sit consensus Papæ *Joannis*, cùmque interea in Natali
Domini anno 1007 successisset annus 1008, vides evidenter, quòd
sub eundem annum indictionalem redigatur *November* anni 1007,
& *Junius* anni 1008. Vid. infra §. III. n. 1. Manet interim *regula*
Helperici.

4. Hac methodo cognosces Christi annos in antiquis documentis,
sive Paparum, sive Regum, qui in notâ temporis omiserunt *annos*
à Nativitate Domini, & loco eorum posuerunt *indictionem & mensem*
duntaxat: *

* Sic *S. Gregor. M.* ordinatus est 3. *Septembr. ind. IX*: igitur Epistola ejus in
lib. I. præcedunt, quæ *in mense Septembri* scriptæ sunt, sequantur, quæ mensibus,
Novembri, Decembri, Februario, Junio & Augusto dabantur: iste ergò mensum
ordo fuit in *anno indictionali*. Vis nunc scire, quotus tunc fuerit annus Christi
ex ipsâ indictione: effluxerant tunc à Natali Domini *maiores indictiones 38* integre,
quæ faciunt 570 annos; adde 12 propter *indictionem majorem*, sub quâ natus est
Christus: adde 9 propter hanc *indictionem* in Epistolis Gregorianis *primi anni* ex-
pressam, resultat annus Christi 591, non 590: Vides, quòd *methodus Helperici*
non quadret *indictioni IX*, adscriptæ anno 591 in *ordine Orientalium*, & juxta
Petavium inchoandæ jam an. 590. Usus est ergò *S. Gregorius* *indictione Italica*,
quæ anno 590 adscribitur, & in eodem occurrit *Septembri mense*. Si velis autem
methodum Helperici accommodare *indictioni Italica*, non adde, ut supra 12,
sed 11;

sed 11; quia in ordine *Italico* jam 4 indictiones abierant, quando natus est Christus. Et hoc tene, si in *quatuor primis mensibus anni indictionalis* velis indagare annum Christi *ab indictione* quarendam. Si verò in reliquis octo, appone 12 ad indictionem in documento expressam; quia tunc crevit usq. monade annus Christi.

5. Practicâ *Helperici* hodieque licet uti, non obstante *Reformatione Calendarii* de an. 1582: nam quoad antiquum calculum *indictionum* nihil ab eâ fuit mutatum. Sicmodò fluxerunt *integre indictiones* 117: adde per 15 multiplicatis 12 *minores*: adde porro indictionem *currentis* anni, nempe 9: & resultabit annus Christi 1776.

6. Ulterius ex *Computu Helperici*. Indictiones *cujusque anni* invenire desiderans, sume *annos Domini*, quotquot fuerunt in præsentî, & his adde *Regulares III*, illos scilicet annos, qui *PRÆCESSERANT de indictione* (intellige *majore*) *quâ NATUS est Dominus*; & totam hanc summam parture per XV: & quot remanserit, ipsa est *indictio anni præsentis*. Si nihil remanserit, XV erit. *

* Cum his non stat *Petaviana regula*, utpote cui *præcessissent* 4 anni de illo ordine indictionum, in quo 25 Decembris natus est Christus: deberent ergò annis Christi datis addi 4, ut ejus indictio inveniretur *quinta*. * Qui verò ajunt, natum esse indictione *tertia*, hi tantum 2 annos addent, qui præcessissent.

§. II.

Note quedam chronologicae ex aliis partibus MSti Codicis San-Mathiani de Archiepp. Trevir.

1. *An. ab Adam VIDXXV, Domini MXV, Indictione XIII, Cyclo Lunæ VI, Epactis XXVIII, Concurrente V, Passione Dñi occurrente VI. Idus April. Lunâ XV, decessit MEGING AUDUS Archiepiscopus.* *

* Annum Dom. 1015 quare in lineâ antepenultimâ Tabulæ San-Simeonæ, quadro 9, ibi numerabis mediante *flavo colore indictionem XIII, Concurrentem V*, eique substratam *Epactam XXVIII*. Consule *Terminum Paschalem*, rectâ sub Epactâ, VII idus April. nempe feriâ V in *Cornâ Domini*, ut *dies Passionis* occurrat VI idus April. *Lunâ XV*. *Cyclum Lunæ VI* quare tam in Tabulâ San-Mathianâ, quàm in nostrâ sub lit. A, numerando in quadro primo lin. antepenult. annum cycli *lunaris XVII* in 3tio XIX in 4to I, & in quadro 9no annum VI.

Rectè

Rectè igitur noster *Bromerus* lib. X. num. finali recessit à *Lamberto Schaffnaburgensi*, scribente, annum obitus *Megingaudi* fuisse Christi 1017mum. Cur autem *Bromerus* inter hunc & *Hermannum contractum*, qui cum nostro M^{sto} statuit annum 1015tum, elegit medium, nempe annum 1016tum? Movit eum *Dietmarus* lib. 7. Chronici narrans: *In Vigiliâ Natalis Domini MEGINGAUDUS Treverica civitatis Episcopus obiit in urbe sua COPHELENCI dictâ, sedens VIII annos & VII menses.* Non moveor; quia Vigilia Nativitatis Domini erat dies ultimus anni 1015, & subsequens Natalis dies primus anni 1016. Necerat, quod ibi *Bromerus* gratularetur Trevis, *majorum ignava stulticia HINCMARL diligentia expugnata esse.* Unum hoc est in acceptis referendum *Hincmaro*, quod omissum obitus diem notârit. Sed & *Necrologium S. Maximini* Tom. II. *Prodroni* Hist. Dipl. Trevir. pag. 994 notavit: *VIII Kal. Jan. MEGINGAUDVS Trevirorum Archiepiscopus.*

Eundem an. MXV. habet *Necrologium Fuldense* Tom. I. *Prodroni* pag. 643 Anno MXV. *MEINGOZ Treverensis Archiepiscopus.* Habet *Annalista Saxo*, relictus ibid. pag. 692 col. 1. Anno MXV. in *Vigiliâ Nativitatis Domini MEINGAUDUS Treverica civitatis Antistes obiit Confluentia in urbe sua Anno MXV. Imperator Natale Domini Paiberburna celebravit, & POPPONEM Luipoldi filium, Babenbergensem Praepositum, Treverensi Ecclesie praefecit.* Habet *Chronicon Augustense* ibid. pag. 717. Anno MXV. *MEINGAUDUS Treverensis Episcopus obiit, cui Poppo successit.* Imò verò *Adolphus Overham*, *Werthimensis monachus O. S. B.* in Not. XLI ad vitam B. *Meinverci*, qua cum *Chron. Hildesheimensi* obitum *Megingaudi* ad an. Chr. 1017 coniecit, passum *Dimmari* à *Bromero* adductum ex eisdem lib. 7. pag. 199 refert velut scriptum ad an. 1015 in *vigilia Natalis Domini* &c. Cum his confer notam *Hist. Dipl. Trevir. Tom. I. pag. LXX.*

2. An. ab Adam *VIDLVII*, Dñi *MXLVII*, Indiç. *XV*, Lun. 2
Cyclo *XVIII*, Epactis *XXII*, Concurrente *III*, Passione Dñi *XV*
Kal. *Maji*, Lunâ *XVIII*, † *POPPO*. Successit *EBERHARDUS*
Archiepus. *

* In Tabulâ nostrâ quare ad an. 1045. quadrum 3ium, sub quo Epacta *XXII*. Cyclum *Decemvalem XVIII* videbis in Tabulâ *San-Marianâ* pariter quadro 3io. Annum obitus *Popponis* variè referunt monumenta, ut notavit an. 1639. *Joannes Linden* S. *Simcon*. Canon. & Cleri *Syndicus* in sua M^{stâ} Historiâ *Trevir. Tribemur* in *Chron. Hirsaug.* scribit, *Popponem annis 41 praesuisse, mortuum an. 1057. Indiç. X. VI (XVI) Kal. Jul.* Antiqui *Codices* apud *Kyriandr.* fol. 14. eundem *sedisse annos 30, menses 5, dies 10, obiisse an. Chr. 1067. Scheclomannus*, intelligi posse an. 1046. 16 Kal. Jul. Ipsum adeò monumentum aeternum sepulchrale, in reliquo satis perplexum, quod, nunc lapide opertum, an. 1639 vidit & descripsit *Lindenius* noster, disertè habet: *Anno Dominice Incarnationis MXLV. XVI Kal. Jul.* Haec diversitas refundi potest in annos Christi diversimodè scriptos *Sac. XI & XII* ab his, qui recesserunt ab *Ara vulgari*: horum enim alii duos annos minus scribebant, alii verò decem, alii viginti, amplius.

3. An. ab Adam $\overline{\text{VIDLXVI}}$, $\overline{\text{Dni MLVI}}$, *Indictione VIII*, *Cyclo lunari VIII*, *Epacta I*, *Concurrente BI*, *Passione Dni Non. April. Luna XV.* † *HENRICUS Imperator secundus. Succesit filius ejus.* *
 * Intellige *Henricos III & IV.* Quare annum 1056 in lin. infimæ quadro 12mo, ubi *Concurrrens bissextilis I*, & infra cum *Epacta I*. Pro indictione adhibe adhuc colorem flavum.
4. An. ab Adam $\overline{\text{VIDLXXVI}}$, $\overline{\text{Dni MLXXVI}}$, *Indict. llll*, *Cyclo lun. XVIII*, *Epactis XXII*, *Concurrente VI*, *Passione Dni XVIII Kl. Maji*, *Luna XV.* *Decessit EVERHARDUS Episcopus. Succesit Udo Archiepus.* *
 * Quare annum 1066 in lin. supremæ quadro 3tio, ubi *Concurrrens VI*, & indictio IV, à quadro flavo extremo lineæ infimæ numeranda. Similiter infra *Tabulam* vide *Epactas XXII* in quadro earum 3tio.
5. An. ab Adam $\overline{\text{VIDLXXXVIII}}$, $\overline{\text{Dni MLXXXVIII}}$, *Indict. I*, *Cyclo lun. XII*, *Epacta IIII*, *Concurrente VII*, *Passione Dni VIII Idus Aprilis*, *Luna XVIII.* *Decessit UDO Archiepus. Succesit Engilbertus Episcopus.* *
 * Quare in lin. supremâ quadrum *Rubram*, nunc caput cycli indictionum, ibi sedet *Concurrrens VII*. *Epactam* IV habebis ad pedem hujus columnæ.
6. An. ab Adam $\overline{\text{VIDXCIII}}$, $\overline{\text{Dni MLXXXIII}}$, *Indict. VI*, *Cyclo lun. XVII*, *Epactis NULLIS*, *Concurrente VI*, *Passione Dni VI Id. Aprilis*, *Luna XVII.* *Ordinatio EGILBERTI Episcopi.* *
 * *Epactæ* nulle movent, querendum esse annum *compactum*, hic 1083, qui sedet in quadro 2do lineæ 2dæ cum *Concurrente VI*, & *Indictione VII*.
7. An. ab Adam $\overline{\text{VIDXCIII}}$, $\overline{\text{Dni MLXXXIII}}$, *Indict. VII*, *Cyclo lun. XVIII*, *Epactis XI*, *Concurrente BI*, *Passione Dni IIII Kal. April. Luna XVIII.* *PASCHÆ die Henricus efficitur Imperator Romæ à Papâ electum coronante.* *
 * Cùm annus iste præcedentis paradigmatis annum 1083 proximè sequatur, quare in quadro 2do lineæ 2dæ, ubi annus *bissextilis*, *Concurrrens I*, notus Martii 1084.
8. An. 1090 hæc *San. Matbiana* omisit annos ab Adam, & sic posuit: *Anno D. e. g. MXCIII. Indict. I, Cyclo lun. VIII, Epacta XX,*
 Con-

Concurrente V, Termino LXXli III Idus Febr., Termino XLIVli Non.
Martii, Lunâ primâ primi mensis IIII Non. April., Sabbato, Ter-
mino paschali XVII Kal. Maji crematum est monasterium S. Paulini
Kl. Aug. *

* Gesta Trevir cap. 73 annum silent. Prodrum. Hist. Dipl. Trevir. pag. 90
refert hoc ad an. 1090.

9. Sed cur iste liber obitum S. Simeonis refert ad an. 1036: An. ab
Adam VIDALXI, Dni MXXXVI, Indictione IIII, cyclo lun. VIII,
Epactâ XX, Concurrente BIHII, Passione Dni XVI Kalend. Maji,
Lunâ XVI? *

* Hi quidem characteres denotent decessum S. Simeonis an. 1036. Sed præ-
ferendus est oculatus testis, Eberwinus, Abbas S. Martini Treviris simul & in
Tholeja, biographus, qui morienti cum duobus monachis S. Martini adstitit,
& annum 1035 scripsit. Prodrum. Hist. Dipl. Trev. Tom. I. pag. 666, col. 2.

§. III.

Proferuntur quedam exempla ex Lünigii Spicilegio ecclesiastico.

1. Continuat. 3. pag. 1295. in Donatione S. Henrici Imp. factâ
ecclesiæ Wormatiensi, Eberhardus Cancellarius. Data V. idus
Maji anno Dominice Incarnat. millesimo VIII. INDICT. V. Anno
verò Domini Henrici secundi regni VI. Actum Triburi feliciter Amen.
Et refert Sebannat. Tom. 2. Hist. Wormat. pag. 37. ex archivo Episc.
* Sic clarè vides, Indictionem V ex anno 1007 cucurrisse in an. 1008, &
12 Maji.
2. Contin. 1. pag. 1136, in bullâ Honorii II pro abbatiâ Saalfeld
O. S. B. in Thuringiâ. Datum Laterani VI. Kal. Martii per manum
Ditmanvici Cancellarii bibliothecæ sancte Romane ecclesie ab incarnatione
Domini anno MCXXVI. Indictione III. Pontificatus Domini Honorii
Pontificis II anno II. *
- * Vid. Tab. lin. 4. quadro 6, in quod ex quadro 5. transit Indictio III. Ho-
norius II ex Ostiensi Cardinali factus est Papa 21. Xbris an. 1124. Nihil hic cal-
culo Pisano.
3. Spicil. eccl. part 3. pag. 1773. Honorius III confirmat privilegia
mona-

E

mona-

monasterii *Weissenawe* O. S. B. Constantiens. Diœc. *Data per manum Rainerii sancte Romane ecclesie Vicecancellarii II. Kal. April. Indictione VI. Incarnationis Dominice MCCXIX, pontificatus verò Domini Honorii Pp. III. Anno...* * supple secundo. *

* *Honorius III.* ordinatus est 24 Julii an. 1216.

4. *Ibid.* pag. 47. de Abbatissis, privilegium pro monialibus in Gandersheim est *Datum Laterani per manum Will. sancte Rom. Ecclesie Vice-Cancellarii X. Cal. Maji. Indict. IX. Incarn. Dom. anno MCCXXII. pontificatus verò Domini Honorii Pape tertii anno quinto.* *

* In his duobus Datis Honorii III adhibitus est calculus *Pisanius*, qui à 25 Martii anni 1218 jam iniepit annum 1219.

§. IV.

Examinantur ad Tabulam quaedam positiones P. Dionysii Petavii S. J. lib. XI. Cap. XLII. de Doctrinâ Temporum.

1. **Q**uocunque demum anno *indictioni* datum sit initium, illud *extra controversiam est. SIC eas putandas ac tali ordine percurendas esse, ut 8° decimus quintus POST annum Christi CCCXII Indictione primâ. NOTETUR à SEPTEMBRI, à JANUARIO verò decimus sextus.* *

* Sic non hæc Tabula: quare lineam, quæ anno Chr. compacto 303 responderet: abinde procede ad an. 312, qui sedet in cellâ [-II] lin. 17^{mæ} 9^{nâ}: non in hæc fed in 10^{mâ} relucet color *viridis*, dux indictionum ejus cycli magni: ab hac, non à præcedente eam, incipis numerare 10 quadra, sive indictionem 10^{mam} usque & pro an. 322.

2. *Et si in anteriora tempora προληπτικως (per prolepsin, sive anticipacionem) refundantur, anno illi, qui proximè Christianam æram PRÆCESSIT, quarta à Septembri mense tribuatur indictio, à quâ & annus Christi primus ordinatur.* *

* Ergò in quadro imo supræmæ lineæ esset ponenda *indictio IV*, in 2^{dò} *indictio V*, sub quâ natus foret Christus. Sed antiqui contradicunt, ut supra vidimus, scribentes: tres (non quatuor) *indictiones PRÆTERIERANT*, quando natus est Christus; ideo etiam inventurum *indictionem ex annis Chr. datis* jussurum his appo-

apponere *eses*, non *quatuor*; & *inventuram annos Christi ex indictionum serie*,
his multiplicatis addere annos 12, non 11, ut supra.

3. Ideoque illo ipso, quem nominavimus anno CCCXII prima indictione
inuit à Septembri. *

* Si illo ipso anno inuit, cur *Petavius* an. 312 signavit O, cur eodem anno
non signavit I, sicut in reliquis temporum notis? Tabula anno Christi 313 apposuit
indictionem I; si jam à Septembri an. 312 incepisset eam, quid prohibuisset, quo
minús quadrum præcedens pingeret *viridi*?

4. In hunc enim consulatus ille *Constantini & Licinii secundus* incidit,
nec non *Constantini de Maxentio victoria*, ut rectè in *Chronico* obser-
varat *Onuphrius*; quem proinde mirum est in *Fastis* anno Chr.
CCCXIII indictionis initium & *Maxentii* necem illigasse. *

* *Onuphrius* *Pavini* *Veronensis*, Ordini *Eremitarum S. Augustini*, celeberrimus
vir juvenis, à Pontifice, Imperatore, Regibus, magni factus, floruit *Sæc. XVI*:
obit an. 1568, ætatis 39. Rectè illigavit anno 313. indictionem I. *orientalem*:
malè verò interitum *Maxentii*, ut qui cadebat an. 312. indictione XV *orientali*. Sic
& *Chronicon Alexandrinum*, quod habetur in Tom. I. *Bibliotheca Patrum* pag. 77.
D. CCLXXIII *Olympias*. Indictio XV, *Const. VII. Constantino Augusto III & Licinio II*
consulibus. Sequitur *Constitutio* ad calcem *Corporis Jur. civil.* cum notis *Gorbesfredi*, qui cum
eodem *Chronico Indictionem I.* illigat anno Chr. 313. *Constantino A. & Licinio III. Cos.*

5. Neque enim ex eo potest excusari (*Onuphrius*) quòd *Natalem Christi*
etiamque communem uno anticipavit anno (natum enim posuit
Christum *Augusto XIII & Silvano Cos.* Anno *Juliano XLIV*, &
primum à Natali numerare cepit anno *Juliano XLV*) nam etsi
Fastos suos ita digesserit, uno tamen expuncto *Consulatu*, cum
etiam communi circa *Probi* tempora rediit in gratiam: unde *Con-*
sulatus II Constantini ac Licinii in annum Christi CCCXII, non
minùs *Onuphrianum* quàm *Dionysianum*, competere debet. Meliùs
itaque *Chronicon Onuphrii* hac ex parte procedit, quàm ejus *Fasti*. *

* Hi quoque, qui Christi nati annum unum *Augusto XIII & Silvano Cos.*,
annòque Urb. condit. 751 attribuunt, nihilominùs statuunt, Christum natum esse
sub *Indictione IV*, per consequens anno 313 in *Septembri* intrasse *indictionem I*.
Cætera ad nos nihil.

*Examinatur idem D. Petavius lib. XII. cap. 10. de Doctrina
Temporum.*

1. Idem Bedæ, scribit Petavius, cap. illo XL (XLV) *Passionis* annum obscure definit ex monachorum quorundam narratione, qui Romæ anno Dionysiano DCCCL fuerunt. *Sancta siquidem, ait, Romana & Apostolica Ecclesia hanc se fidem tenere* (nempe paulò plus Christum XXXIII annis vixisse) *& ipsis testatur indiculis, quæ suis in cereis annuatim inscribere solet, ubi tempus Dominicæ passionis in memoriam populis revocans numerum annorum triginta semper & tribus annis minorem, quàm ab ejus Incarnatione Dionysius ponit, adnotat.* Denique anno ab ejus Incarnatione juxta Dionysium septingentesimo primo INDICTIONE QUARTA DECIMA (sic in MSto & typis excuso Bedæ lego, non per cifras an. DCCCL Ind. XIV) *fratres nostri qui tunc fuere Romæ, hoc modo se in Natali Domini in cereis S. Marie scriptum vidisse, & inde descripsisse veserebant: A PASSIONE DOMINI JESU CHRISTI ANNI SUNT DCLXVIII.*
2. Quo super nobili loco Bedæ, cùm disputasset Petavius, ita concludit: *Quam ob rem MENDOSUS est ille Bedæ locus: neque QUOMODO RESTITUENDUS SIT, satis apparet.*
3. Sed aqua Bedæ est limpida, quam suâ disputatione turbare frustra nisus est Petavius: SUNT, ajebat scheda cereis an. 701 affixa, *anui à Passione Domini 668.* non dixit: *currit modò annus 668 ut.* Adde his annos vitæ Christi 33, vel potius, ut expressè Beda ibi addidit, 34, quatenus ipsum annum, quo passus est Dominus, attingere possis, eruntque expleti anni 701, currens verò annus 702, si hunc incipias à 25 Martii præcedentis 25 tam Decembris. Verùm *indictio Bedæ displicuit Petavio: tunc, ait, esset indictio XV, non XIV.* At crucem sibi fixit regulâ suâ: juxta meam verò *indictio XIV, mense Septembri an. 701 egressa, in ejusdem Decembri adhuc fluxit.*

4. *Iungo enigma ex Cod. MS. San-Matthiano sæc. VIII in formâ octavâ majore sub num. 135, ubi, post Sibyllæ versus, pariter annus notatur à Passione Domini: Ab exordio mundi usque ad Passionem Domini Ihu Xpi sunt anni. V̄C. C: XXVIII: A PASSIONE verò Dni ñi Ihu Xpi. usque in præsentem annum, id est PER II INDICATIONEM (subaudi numerandum) sunt anni DCXCII: qui faciunt simul annos V̄DCCCCXVIII. **

* Sunt à Passione Domini usque in annum, quo istud scriptum est, anni 692: usque ad Passionem 5228: & tamen ab exordio mundi illuc usque tantum numerat 5919; cum potius calculus reddat 5920. R. Annus mundi 5228 vsus nondum erat completus; hinc tempore passionis scriptis 5919 completos, & vigesimum adhuc currentem non computavit, quia modò in autumno compleendus erat. Sed quomodo præsens tunc annus per indicationem II notabatur? Nõne si annis à Passione addas annos à Nativitate, nempe 33 completos, resultabit annus Christi 725, quo cepit indictio VIII? R. Iste notator calculavit, sicut quidam alii, 10 annos ultra æram vulgarem, & sic pro anno à nativitate 725 numeravit 735, quo currebat adhuc 20ta diem Passionis usque ad Septembrem indictio II ab an. 734 fluens in annum 735.

§. VI.

Examen notarum Temporis membrane, quam vidi originalem, illevis penitus chartâ, verbis, & sigillo.

I. *Actum anno Domini MXXX. Indictione prima (sic scripta est, non cistâ) Epactâ XVI. Concurrente VII. **

* Hæ notæ sũnt perperam positæ; nam 1) an. 1030 non quadrat indictio I; eũm fuerit XIII. Quære lineam currentem penultimam, & ibi quadrum 5tam, sedem anni 1030, primam verò indicationem numera in quadro 16to slavo lin. antepenult. 2) Grave peccatum est in Epactâ XVI, quam in cyclo epactarum non invenies; & anno 1030 respondet Epactâ XIV. 3) Error est in Concurrente, quæ an. 1030 non erat VII, sed III.

2. Restitue rem, notis temporum referentis, exceptis, epactâ, quæ erat XVII, & anno Domini, quem muta in 1033: nempe scriba omisit per oscitantiam verbum tertio. Quære lin. penult. quadrum 8vum. De cætero res acta est extra omne dubium, tum propter aliud documentum sanum de an. 1037: apud Calmet Tom. I. *Histoire de Lorraine inprobat pag. 405*, tum propter antiquissimam & hætenus quietam possessionem.

§. VII.

*Examinatur responsio ad objectum aliàs exemplum regule meæ
de an. 1132: nec non D. Papebrochius.*

1. Confirmatum est privilegium Catalaunus (à Chalon en Cham-
pagne) Anno Incarnationis Dominicæ millesimo centesimo tri-
gesimo secundo, Indictione nona, Epacta prima, Concurrente tertio,
imminente bissextili anno, pontificante Domino Papa Innocentio secundo.*

* Inspice Tabulam lin. 4. currente, in cujus I. quadro sedet annus 1121,
in 12mo V. annus 1132, in eadem columnâ descendente Epacta I. Indictio 2.
rubri regente nona in quadro II, proindeque ex an. 1131 profectio est in annum 1132.

2. Hoc paradigma fecit negotium antagonistæ: vellet ex anno 1132
facere 1131: qui aliàs se exhibuit *demonstrantem*, cum hîc *nequi-*
dem probantem invenies.*

* Anno, 1132 inquit, juxta modernum stylum non erat Concurrentis III, sed V., etiam
si ita placeat IV., sed per duos menses non integros, deinceps autem omnino V.
Quandônam ergo Concurrentes incipiunt? An Kalendis Januarii, an verò Martii?
Sic anno 1132 usque eò fluxit adhuc ex anno 1131 Concurrentis III. Pergit:
non IMMINEBAT an. 1132 BISSEXILIS annus, sed ille ipse BISSEXILIS
erat. Sic est, & monstrat Tabula quadro 12mo. Verùm imminere non semper
significat appropinquare, sed etiam adstare & adesse, sicut instare non semper fu-
turum, sed etiam præsens indicat: hinc Quintiliano est præteritum, instans, futurum.
Voluit ergo notator temporis dicere: annum Christi 1132 fuisse bissexilem, sumpto
Ægyptiaco computata more inchoata jam mense Septembri an. 1131. Unde hoc scit,
& specialius Catalauni, modum ægyptiacum computandi Epactas tunc viguisse? Quid
cogit hæc convolare? Mos, subdit, fuit non infrequens: at frequentior & ordinarius,
nere, quod potius cadat in Decembrem anni 1131! Jam supra responsum est: &
mentum proinde à verbo imminere, comparato Innoc. II anno 2do, nihil probat:
nam eodem anno concurrebant annus Chr. 1132dus & an. Innoc. II. 2dus; nempe
ante 23 Februarii, quo annus Innoc. II. 3tus incepit. Quis, interrogat, ex his
omnibus non concludat, vel Pisianum calculum, vel alium quendam, qui tantumdem
hanc responsum adegit annus 1132 dicitè expressus: Calculo Pisano, qui novem
mensibus prævenit annum nostrum, quis crederet sine expressâ mentione usum fuisse
Datarium Catalauni norantem? Alium calculum quendam, à stylo nostro prope abse-

dentem, invocare, neque tamen nomen ejus scire, est ad divinationes in angustis confugere. Denique *Indictio IX* ex regulâ *Peravii* eodem non quadraret anno 1132, convolvit ad *Pontificiam*, de *Januario ad exeuntem Decembrem sine transiit in nostrum 1132*, ut scribit: *Afytaron* est, aliud anni appellare iniriium quam *Kalendas Januarii*, & nihilominus ab his novam cum *mutato anno* indictio-nem statuere: contraria & violenta esse hæc simul juncta, confido astimatuos imparciales.

3: *Daniel Papebrochius* in *Conatu critico-historico* ad *Innoc. II*, hujus refert: *Datum Bononie per manum Aymerici S. R. E. Card. Diaconi Cancellarii idibus Decembris, Indict. X, Incarnationis Dominica anno MCXXXIII, Pontificatus Domini Innocentii Papæ II anno III*. Et subdit: privilegium hoc *vitiatum à transcribente fuit in numero indictio-nis, quæ XI numeranda erat.* *

* Hoc rectè; nam *indictio X* jam expiraverat in Septembri an. 1133: Quodsi verò adhibeas *Peravii regulam*, tunc jam quoque expirasset *indictio XI*; essetque reponenda *Idib. Decembr. XII*.

§. VIII.

Examinantur quedam indictio-num paradigma-ta ex libro L' Art de verifier les Dates in fol. Edit. an. 1770.

Pág. XII. col. 2. *Datum apud Campilium... III Nonas Martii, Indict. XV, Incarnat. Dominice an. MCXXXVIII, Pontifica-tus verò D. Innocentii (II) Papæ anno IX.* *

* In solâ indictio-ne scrupulus est, quia *indictio XV* scribitur ad annum 1137, proinde juxta regulam *Peravii* an. 1138 currere non potuit. Doctissimus Author contulit hoc Datum cum altero ejusdem *Innocentii*, & eod. anno: *Datum Laterani Kal. Maji, Indict. I, Incarnat. Dom. MCXXXVIII, Pontificatus verò D. Innoc. PP. anno IV*, & sic ad istam indictio-nem repugnantiam suspensus scribit: „ Il est certain, que l'*indictio XV*, selon les cinq manieres de la commencer, rapportées ci-dessus, appartient à l'an. 1137. Est-ce une nouvelle espece d'*indiction* employée dans ces deux bulles? Est-ce plustot une faute du Chancelier? C'est ce que nous n'osons décider. „ Facile respondetur, ibi *indictionem XV* fuisse prorsum putatam ex regulâ nostrâ, in posteriore Dato uno anno verò quàm erat scripta, sive quod prorsus arbitror, utraque ab eo anno, quo excurrit, prorsum cucurrit versus annum sequentem: sed unius prima signabatur *italicè* ad an. Chr. 312, alterius verò prima ad an. 313, *orientaliter*.

2. Non est in his putandi modis lapsus, sed potius *indifferens electio*, recidens in eundem annum: sive enim ad an. 1138 Kal. Maji scribas indictionem XV, sive I, putando à Septembri ad Septembrem eundem annum demonstrabis, nempe, ut dixi, I ducendo ab an. 312, & XV ab an. 313. Quod igitur Steph. Baluzius & Joan. Mabillon. ibid. scripsere, per totum annum 1207, *Innoc. III* 100um, à Cancellario Papæ pro indictione X scriptam, atque in Registra hujus Papæ relatam esse indictionem IX, error non fuit (quis enim credat, errorem toto anno à tot revisoribus Datarum non fuisse animadversum?) sed studiosa *orientalis* methodi præ *italica* electio, saltem usque ad Septembrem.

3. Ex eodem. loc. cir. pag. XXVII. Anno MCXXXII. Indictione X. Epacta I, Concurrentibus V. Terminus paschalis II Nonas Aprilis. Dies ipsius Paschalis diei IV idus. Luna ipsius diei XX. *

* Omnes has notas ostendit tibi Tabula, cum præmissâ methodo inveniendi lunam. Omisus est mensis & dies: hinc pro neutrà parte pugnantium superputatione indictionis allegari potest; cum nesciatur, an indictio X sit *italica*, an *orientalis*: refert, ane Septembrem data sit charta, an verò in eo, aut planè post eum. Idem est de istâ ibid. Hæc autem facta sunt anno MCLII, Epactâ XII, Indictione XV, Concurrente V cum B. Circulus lunaris XIII, Terminus paschalis VIII Kal. April. Luna ipsius diei XX. Non curabatur mensis & dies datæ: sed temporum notæ describebantur, prout quoque anno jacebant in tabulis. Qui descripsit originale, malè vidit Concurrentem .V pro .II. Confule lin. curr. 5am quadro 13. Quam sæpè, & cur ista hallucinatio scribis contingat, superius exposui.

§. IX.

Proponitur nodus ex Hist. diplom. Trevir. Tom. I. Alberonis nostri charta foundationis pag. 539 sic notavit: Acta sunt hæc Treviri anno ab incarnatione Dni MCXXXV^oIII. Pontificatus Dni Aldalbonis Treviro^o Archiepi & aplice Sedis Legati VII. Conradadi Romanorum Regis scdi I. Indict. XV, Epacta XVIII, Concurrente VI. Sic habet originale, cujus exactum apographum, expressè

presè propter *indictionem* XV rogavi, & à Rmo D. Abbate ROBERTO in Himmerod benevolè obrinui.

Econtra

Pag. 540. Idem Albero sic notavit: *Actum Treviris anno dominicæ incarnationis MCXXXVIII indictione PRIMA, concurrente quinto. Regnante gloriosissimo Rege Conrado, anno regni ejus primo; anno autem pontificatus nostri VI.*

Q. 1. Quænam charta est prior tempore?

R. Hæc posterior; quia annus VI pontificatus *Alberonis* est prior VII, & concurrentes V. prior concurrente VI, omnesque notæ concordant anno 1138; quo erat Indictio I, Concurrentes V, *Conradi* Regis, vulgò III, in diplomatibus autem 11, 13 Martii an. 1138 Aquis coronati, annus I, *Alberonis* Archiep., in Paschate anni 1132 ordinati, usque ad Pascha anni 1138 annus VI.

Q. 2. Quo anno data est prior charta?

R. Anno nobis jam 1139, aliis verò usque ad 25 Martii, vel etiam Pascha, adhuc 1138. Hoc evincit Epacta XVIII, & concurrentes VI; nec non annus *Alberonis* VII: qui anno 1138 incipiens tunc adhuc fluxerat; annus I *Conradi*, similiter adhuc fluens, probat chartam fuisse signatam ante 13 Martii anni 1139.

Q. 3. Sed quæ anno 1139 congruit *iudictio* XV, cum fuerit tunc *Ima* & XVta congruat anno 1137?

R. Ille cancellarius posuit diem 25 Decembris, quæ natus est Christus, sub *indictione* III, dum alii jam putabant I V; hinc in cellâ rubrâ lin. 4. Tabulæ penultimæ, ubi nos jam numeramus *indictionem* I, ille modò posuit XV, à mense Septembris anni 1138 transcuntem ad Septembrem anni 1139: vides, quàm sint diversa *indictionum* i nitia.

Alia exempla ex eodem Tomo I.

Pag. 586. Signavit Capitulum Wormationense, *Conrado* Wangionum Episcopo præsidente, ita: ACTA sunt hæc in eadem curia *Perdenheim*, anno dominicæ incarnationis MCLVIII, *indictione* VII, epactis nullis, concurrent. III, regnante domino *Fridevico* imperatore, anno regni ejus VII, DATA *Treviri* VII idus Martii. Omnes hæ notæ annum compactum 1159 indicant. Cur ergò scribitur annus 1158?

R. More *Trevirensi*, & aliorum annus 1158 scribebatur usque ad 25. Martii 1159.

F

Sed

Sed VII idus Martii i. e. 9 Martii jam inceperat annus *Friderici I* octavus; cum fuerit Aquisgrani coronatus dicto die & mense an. 1152!

v. Acta sunt ista in Perdenheim ante 9 Martii, consequenter anno adhuc VII *Friderici*; non autem dicitur *Data* Treviri eodem regni ejus anno; nisi forte data poneretur ante horam coronationis solitam, quæ die jam multum profecto celebrari consuevit.

Pag. 588. Prædictus *Hillinus* sic: Acta sunt hec anno dominice incarnationis MCLVIII, indictione VI, concurrente III, epactis nullis. regente domino *Friderico*, anno regni ejus VIII, imperii IIII. pontificatus vero nostri VIII. legationis IIII. *Data* Treviris Kal. Aprilis.

Epactæ nullæ, & Concurrentes III produunt annum 1159. Cur ergo hic 1. April. adhuc notatur annus 1158.?

R. Annus hic mutatur in paschæ, quod an. 1158 incidit in 12 Aprilis: ergo 1. April. adhuc scribebatur annus 1158.

Sed anno 1159 responderet indictio VII, non VI.?

R. VII modò à Septembri ejus: mansit ergò 1. April. adhuc indictio VI, prodiens à Septembri anni 1158 juxta regulam meam.

§. X.

Examinatur exemplum *Joan. Bapt. Riccioli*, *Chronol. reform.* cap. 16.

1. Diploma *Caroli M.* pro fundando Episcopatu Bremensi apud *Ubbonem* lib. 3. pag. 79 *Data* II idus Julii anno Dominice Incarnationis DCCLXXXIX. Indictione XII.
2. Vide Tabulam lineâ anni 779 & numera annum 788 in quadro ejus romo, ubi III, sive *Concurrentes* II cum B. *Applica regulam Petavii*: non trahet hæc indictionem XII ex an. 789 in 14 Jul. an. 788. Ergò *unica indictionis species*, signanda ad annum *subsequentem*, non sufficit explicandis omnibus phænomenis. Sume autem *aliam speciem*, quæ signetur I ad an. 312, & videbis, quod an. 788 fuerit indictio 12, *exorsa cum exordio anni*.

Tantum intereâ pro cupidâ hujus argumenti juventute. Sed nondum SATIS.

PARERGA.

EX JURE GENTIUM.

TEXTUS.

Quæsitum: an impubes rem alienam amovendo furtum faciat. Et placuit, quia furtum ex affectu furandi consistit, ita demum obligari eo crimine impuberem, si proximus pubertati sit, & ob id intelligat se delinquere. §. 18. Inst. de obligation. q̄ ex delict.

Scholia.

- I. Estne hæc decisio ex Jure naturali?
R. Neg. Quia hoc jus nescit pubertati annum certum ac uniformem assignare.
- II. Sed neque novit, quo ætatis anno unusquisque impubes sit doli capax (quæ conditio ad omne crimen requiritur) alii enim citius, alii ferius callidi fiunt, & ingeniosi ad fraudes.
- III. Hinc in l. 23. ff. de furt. Ictus Julianus simpliciter dixit: Impuberem furtum facere posse, si jam doli capax sit: item posse cum impubere damni injuriâ agi, quia id furtum ab impubere sit: quasi aliam suadens actionem, siquis contenderet, cum impubere agi non posse furti. Modum adhibuit Julianus istum: in infantes id non cadere. Hæc recensens in d. l. Ulpianus ait: nos putamus, cum impubere culpæ capace Aquilia agi posse, reticendo suam mentem de actione furti contra impuberem.
- IV. Doli verò capacem esse impuberem, Ulpianus in l. 13. §. 1. ff. de dol. arbitratur, & ex suo nomine doli conveniendum, si PROXIMUS pubertati est: & in l. 4. §. 26. ff. de dol. except. refert, Julianum sæpissimè scripssisse, doli pupillos, qui PROPE pubertatem sunt, capaces esse.
- V. Gajus autem in l. III. ff. de R. J. censuit, pupillum qui PROXIMUS

MUS *pubertatis sit capacem esse* & FURANDI & INJURIAE FACIENDÆ.

- VI. *Justinianus Imp. Ulpianum & Gajum suum* secutus est hic utens *proximus* verbo.
- VII. Quis verò *pubertati*, quis *infantiæ*, quam *Theodosius Imp.* in l. 18. *C. de jur. delib.* annis suis clarè definivit, *proximus* sit, non expressit.
- VIII. Hinc orta est *opinatio*; alii pro *puero* *mare* statuunt, *proximum* *pubertati* post annum 10½, pro *puellâ* post 9½, dimidiantes tempus, quod ultra *infantiam* superest usque ad *pubertatem* cujusque *sexûs*. Sed nec placet in *penalibus* *discrimen* fieri *masculos* inter & *feminas*; nec satis impletur *verbum*: *proximus*; nec *præjudicium* l. 14. ff. de SC. *Silanian.* attenditur, ubi *Trebius Germanus* *legatus de impubere* sumi iussit *supplicium*; quia is *puer* *nec multùm à puberi ætate aberat*, & ad *pedes domini* cubuerat cùm occideretur.
- IX. Alii eos dicunt *proximos*, qui *tantùm semestri* distant à *pubertate*. *Arg. l. 17. ff. de excusat. tutor.* Sed hi rectè explicant *ex Jure civili* *verbum*: *prope*, non *proximus*.
- X. Alii *ex Jure canonico* eos *proximos* accipiunt, qui *anno tantùm à* *pubertate* distant. *Arg. cap. 6. de despons. impub.* Alii eos, qui *tribus diebus.* *Arg. cap. 10. eod.*
- XI. Alii, qui *annum septimum* jam *expleverunt*, alii hoc *judicis arbitrio* reliquunt, qui ex *moribus & factis* *pueri* æstimet *ingenium*.
- XII. Hærent hic *Naturalistæ*, hærent *Legistæ*, defectu *sufficientis determinationis*.
- XIII. Quid igitur in hoc *Juris imperfecto* dicendum?^s
Et. *Furti actio civilis* contra *impuberem* non dabitur, nisi *uocabiliter infra semestre* *sexus* uterque à 14. *completis annis* distet: *penalis* autem *corporalis* (*minor* tamen *ordinariâ* cap. I. *de delict. puer.*) *arbitrio* *judicantis* committeretur; *quoniam* *furtis*, *mendaciis*, *perjuriis* *plena* est *grandiæsculorum puerilis ætas*. cap. cit. *Confer* *Carolus*, *Nemes.* de an. 1532. art. 164.

EX JURE CANONICO.

Argumentum cap. 3. de Pœnit. & Reaniffionib.

- I. **F**ridericus I. Imp., majestatem Imperii in Italiâ ferè collapsam restauraturus, dum castrum *Verrua* (in d. cap. *Vernica*, melius alii *Verruca*) fortissimum ad Padum sibi poscebat, *Nobilis vir Petrus*, id Cæsari negavit. Hinc *destructis à Friderico quatuor castris, plusquam duo millia domorum destructa fuerunt, multi homines interfecit, & alia mala ibi commissa, quæ longum esset per singula enarrare.* d. cap.
- II. Denegationem suam *Petrus* malorum causam fuisse agnoscens, Deoque exinde reconciliari volens, petit sibi injungi pœnitentiam ab *Alexandro III.* tunc à *Friderico I.* adhuc dissidente, unde & istum in cap. vocat **DUCTUM IMPERATOREM.**
- III. Papa *Petrus* non declaravit *liberum esse onere pœnitentiæ*: sed rem *Mediolanensi* Archiep. demandavit, quatenus illi eam, secundum quod visum fuerit, **MISERICORDITER** imponeret.
- IV. Hujus commendatæ *misericiordiæ* Papa dedit causam; quia *Petrus* pro *SUA* libertate & *ECCLESIAE* devotione hoc fecisset, & ut alii, & ipsè idem pro austeritate pœnitentiæ à servitio Ecclesiæ nullatenus retardarentur; nec aliquod salutis periculum deberent formidare.

QUESTIONES HISTORICÆ.

I. **Q**uo anno, & cur *Fridericus I.* tunc Romam venit? Propter verba cap. cum **OLIM REDIRET AB URBE.**

z. *Pancirolius*, celeb. Sæc. XVI JEcus Italus, lib. 2. *Variar.* cap. 193. conjicit hunc casum in an. 1155, quo *Fridericus* Romæ 18. Jun. ab *Hadriano IV.* Papâ coronabatur: & favere videtur particula *olim*, quæ longi temporis est nota. Sed repugnat ordo viæ, quem *Orto Frising* lib. 2. cap. 24. sic describit:
 „ *Fridericus* itaque victor inclitus, triumphator, ab Anconensium territorio castra
 „ movens, per Senegalliam, ubi Senones Gallos olim Romani mansisse autumant,
 „ Fanum, & Ymulam transiens, Apennino transiitio, in plano ulterioris Italiæ

„ juxta Bononiam super Renum refedit. Inde per planam Italiam, transmissio
 „ juxta beati Benedicti coenobium navibus Eridano, ad campestria Veronenfium
 „ revertitur, circa principia mensis Septembris. „ Qua reditus via ne à longè
 quidem tetigit *Verruam*. Verius ergo factum hoc refertur in *secundum Frederici*
 ab antipapâ Paschali III ipse coronatus erat secundùm Imperator, *Alexandro III.*
Viterbium fugiente: tunc, pestilenti morbo exercitum affligente, coactus est *Fredericus*
 jam 6. Augusti Româ discedere; inde recepit se *Luccam*, comitante militum mor-
 prohibitus, trans montium aspera per *conjuratas civitates* autem à finibus earum
 Eridanum sive Padum superiorem confine dicto ducatu castrum *Verrua* offendit,
 quod antehac suæ securitati, utpote fortissimum, jam semel occupaverat: noluit
 autem nobilis vir *Petrus* illud aperire; quia cum *Mediolanensibus*, *Cremenensibus*,
Alexandrinis, & aliis, in rebellionem relapsis, conspiravit.

II. Cujus tunc erat istud castrum ?

r. Nostri antiqui scribunt, *Episcopi Vercellensis*, post *Cardin. Ostiensem*, sup-
 parem, in d. cap., qui scripsit Sæc. XIII. Agrè adducor, ut credam, *Vercellensis*
Episcopo ultra jus diocesannum tunc quidquam aliud in *Verrua* competuisse; nam 1.) inter
 detestatos, *Radevicus*, Canonicus *Frisingensis* & *Cæsaris* capellanus, defuncti *Oro-*
nis Frising. continuator lib. 4. cap. 27. recenset *Vercellensem*. 2.) Idem *Radevicus*
 cap. 31. narrat, quomodo *Fredericus* aliàs circumiecit territoria *provincia Medio-*
lanensis, in discrimen hostium, & suorum præsidium, castella & munitiones, utpote
VERRUCAM, *Serram longam*, *Lou*, & cetera, que in terrâ illâ magis in expug-
 nabilia, nec aggressione facile capiebantur, suscepta sapienter providerit: unde potius
 ad jus *Mediolanense* videtur locus iste respexisse; quod etiam olim pertinuisse scribunt
 Historici, donec an. 1531. *Carolus V. Imp.* eam *Carolo III. Sabaudia Ducis*
 comitatu, inquam, non civitati *Asti*: in quo illa etiam reapte sita esse cernitur,
 quapropter unâ cum hoc comitatu transit in jus *Sabaudi*. Inter comitatum *Asten-*
sentem verò & *Mediolanense* territorium mediat *Monisferrati Ducatus*, cujus Princeps
 Epif. 234. ad *Bartholom. Exoniensem. Ep.* Idem magis reor, penitentem *Petrum*
 potius fuisse Dominum castri *Verrua*, quam merum castellanum, sive alieno nomine
 militaris præsidii præfectum, & ut *Paucirol. loc. cit.* scribit, castri custodem ac gu-
 alienâ vindicandâ; tum quia *Alexander III* ei titulum nobilis viri tribuit, qui
 saltem Comitem, aut supparem comiti *Dynastam*, reposcit. *Vassalus* interim *Me-*
diolanensis fuisse potuit. Quod verò *Hostiensis* tradiderit, *Verrucam* pertinere ad
 fuerat *Verruca*, acquisivit eam *Ugurio*, *Vercellensis Episcopus*, à *Frederico I.* in
 & pag. 780. *Oppida Verruca, Zumelia, Neri ac Donari acquisivit, decimasque*
 eorum

eorum Ecclesie S. Eusebii attribuit. *Verruca* Episcopo *Quala*, qui an. 1170. *Uzoni* successit, iterum ablata est: sed B. *Albertus*, Regularum Carmelitarum conditor, ad *Vercellensem* Ecclesiam à *Bobienti* an. 1184 translatus *Verrucam* ei recuperavit, ut scribit ex antiquis prædictæ Ecclesie monumentis idem *Ughelli* Tom. cit. pag. 793. Inter sacrosanctam Romanam Ecclesiam & Imperium fidelissimus exiit mediator; unde tam summus Pontifex quàm Imperator privilegio amoris ipsum super alios Episcopos diligebant, præsertim illustris Imperator privilegio amoris ipsum super *Verruca* hujus Ecclesie, quod tenebat, sibi liberaliter restituerit. Sed *Fridericus II.* Imp. denud *Verrucam* ademit; recepit post depositionem ejus in concil. gen. Lugdun. I. sub *Innoc. IV.* Episcopus *Martinus*, renuntiatus an. 1243; de quo carmen ejus sepulchro affixum apud laudat. *Ugellum* pag. 798.

Cinque diu Caesar Federicus iniquè
Verrucæ castrum, Bugelle mania clara
Surripuisset, ea Præsul, prob præmia clara,
Ingenio, curâ vigili, multoque labore,
Ecclesiam solito letari fecit honore.

III. Cur *Alexander III* in hoc textu ponit: *Friderico DICTO* Imperatori.?

B. Quia illum pro deposito tunc habuit: sic enim hoc narrat *Epist. 210 ad Guillelmum Britonem* coævus *Joannes Sarisberiensis*, Episcopus Carnotensis, qui an. 1179. Concilio Lat. ranensi III interfuit, & ex eo *Spandanus* in *Epitome Baronii* pag. 939. ad an. 1167. Romanus Pontifex eum per patientiam *Teutonicum tyrannum* (sic iniquissimus ei Anglo-Gallus vocat *Fridericum*) „diutius expectasset, „ut vel sic provocaretur ad poenitentiam: & *schismaticus*, abutens patientiâ ejus, „peccata peccatis adderet jugiter, ut error in amentiam verteret, Vicarius Petri, „à Domino constitutus super gentes & super regna (vide hinc principium sæc. XII.) „Italos & omnes, qui ei ex causâ Imperii religione jurisjurandi tenebantur adstricti, „à fidelitate ejus absolvit, & Italiam ferè totam à fœcie furentis & præsentis tantâ „felicitate & celeritate excussit, ut in eâ nihil habere videretur, nisi torrores, quos „evitare non posset, jug. supplicium. Abstulit ei etiam regiam dignitatem, ipsumque „anathemate condemnavit, & inhibuit auctoritate Dei, ne vires ullas ab eo tempore in bellicis congressionibus haberet, aut de christiano aliquo victoriam con- „queretur, aut alicubi quiete & pace gauderet, donec fructus poenitentiae con- „dignos operaretur: in quo secutus est exemplum *Gregorii Septimi* decessoris sui, „qui *Henricum Imperatorem*, Ecclesie privilegia convellentem, deponens, in Con- „cilio Romano simili sententiâ condemnavit. &c. Hucusque *Sarisberiensis*, qui proinde in sequentibus epistolis 218. 224. 233. 234. 235. 236. *Fridericum* vocat *excommunicatum*. Itaque rescriptum cap. 3. referetur inter an. 1168, & 1. Aug. 1177, quo *Fridericus* Venetiis *Alexandro* reconciliatus est.

IV.

IV. Quid operata est hæc *Alexandri III* fulminans bulla. ?

R. In *Germaniâ* nihil, in *Italia* plurimum: scribit enim loc. cit. *Sarisberienfis*: hoc audito, *Itali* ab eo discedentes, *reædificaverunt Mediolanum*, *schismaticos expulerunt*, *caetholicos reduxerunt Episcopos*, & *Apostolica Sedi unanimiter adhaeserunt*; cum quibus & noster *Petrus* pro servitio ecclesie se, sua castra, suosque homines discrimini exposuit.

QUÆSTIONES JURIS CANONICI PUBLICI.

I. An *Summarium* hujus cap. rectè sic conceptum est: *Ei qui usodum excessit, consideratis circumstantiis arbitraria penitentia iudicanda est.* ?

R. Non putem; quia *de excessu in modo belligerandi* non est aliquid in textu: idèoque hariolabantur interpretes, excessum *Peiri* in hoc ponentes, quod occiderit, quos capere potuisset, citra belli necessitatem domos diruerit &c. Rectè hæc tribuit *Friderico I* indignanti *Pancirolus* loc. cit.

II. An ergò denegatio provocati castrî *Verrucæ in substantia* mala fuit? ?

R. *Affirm.* Cedere vi majori, sui præsertim Domini, potius debuisset *Petrus*, quàm subditorum vitam & bona, temerè negando, exponere.

III. An subdito Imperii licitum est movere bellum contra Imperatorem obtentu libertatis sue? ?

R. *Neg.* Nullus enim Princeps Imperii vel Status habet Jus belli adversus Imperatorem.

IV. At, inquit hinc *Cardinalis Zabarella*, celeberrimus Canonista Sæc. XIV & XV, *Fridericus I. tunc non erat Imperator, vel quia intrusus, vel quia privatus Imperio!*

R. Non fuit intrusus, sed an. 1152 in concordia à S. R. I. Principibus electus, & an. 1155. ab *Hadrïano IV* Romæ coronatus. Equidem ab *Alexandro III*, cujus fuerat, ac demùm maledictus & depositus; sed excommunicatio non solvit subjectionis vinculum, & depositionis valor nec ab Imperatore, nec à S. R. I. Principibus Electoribus, agnoscebatur; quorum accessum debuisset expectare vasallus Imperii.

V. Pergit idem *Cardinalis*: *stetit Fridericus contra Ecclesiam, & sic applicat ei canonem Julianus. 94. XI. q. 3.*

R. Incepta hæc est applicatio, imò contra *Cardinalem*. Nullum fuit *Friderico* bellum cum *Ecclesiâ*, sed contra *Rebelles Italiae inuitu temporalium Imperii*, eosdèmq; perjurios, & lætæ in gradu summo Majestatis reos *Mediolanenses*, nullum quoque cum *Alexandro III* bellum, sed disidium.

VI. Exhibeturne Ecclesie devotio & servitium, si propter Papam & Antipapam, à Cardinalibus electos, bellum geratur pro alterutro?

R. Neg. Quin imò taliter electus, etiam si putet se potiori jure niti, bellum deberet, renunciando, impedire, cum S. Gregorio Nazianzeno, Ecclesia Constantinopolitana se abdicante, dicens: *si vobis illo modo dissidii causa sum, Jonam Prophetam vite integritate non supero, projicite me in mare, & haec tumultuum procelle conquiescent*: Neque verò Alexander III. classicum belli cecinit Italis pro defendendâ justitiâ suae electionis, aut jurium S. Sedis.

VII. Quandonam licet subditis arma sumere pro servitio Ecclesie?

R. Quando hi habent, qui jus belli habent; aliàs rebellio erit.

VIII. Sed nunquid Papa hic suspectus est? quærit Henricus Cardinalis Hostiensis, & nihil resolvit, allegans solummodò cap. licet 6. de elect. in fin.

R. Hoc cap. modò an. 1179. propter schisma Octaviani, sive Victoris IV, & succedentium ei antipapam providè à Conc. Lateran. III latum, nihil suspicionis reflexit in Alexandrum III. Aliunde verò plerumque suspectum est, quidquid in discordiâ Sacerdotii cum Imperio ex unâ alterâve parte emanat, aut geritur.

IX. Si Summarium cap. 3. non sit rectè conceptum, quomodo ergò concipietur?

R. Putem sic: *ei, qui malum facit, errante conscientia credens, se rectè facere, injungatur quidem, penitentiâ, penitentia, sed cum misericordia, & rigoris ordinarii temperamento.*

X. An nostri antiqui ad præsentem casum benè adhibuerunt illud cap. 2. de observ. jejun. axioma: *bonorum mentium est ibi timere culpam, ubi culpa minimè reperitur?*

R. Neg. Tam delicate conscientie rarò solent esse militares viri. Nobilem virum Petrum conscientia, qua non silet, sua remordit, quòd reluctans Domino suo tanta mala causasset.

XI. An Casus longi rectè hic notârunt. 1.) *Penitentia sunt arbitraria.* 2.) *Misericorditer agendum est cum peccatore.* 3.) *Licitum est pro libertate suâ pugnare.* 4.) *Mitius agatur cum his, qui pro servitio Ecclesie peccatum incurrunt?*

R. Primum tunc nondum erat pro regulâ, sicut nunc est: sed penitentia erant danda secundum canones, quamvis cum temperamento discreti sacerdotis. Secundum est verum, ne rigor agat peccatorem in desperationem; hinc est discrimen inter penam

pœnam & pœnitentiam. Tertium non est verum in subdico, libertatem, quam Dominus non agnoscit, præcedente, sicut tunc rebelles Itali eas sibi arrogarunt libertates, quibuscum stare non potuisset imperialis Majestas. Quartum verum est, si servitium Ecclesie non sit color peccati, sicut solécismus politicus. Friderici I, Cardinali Rolando in Papam electo resistens, fuit insolenti Mediolano & ei conjugatione ligatis optatus color armorum adversus Cæsarem arreptorum.

CASUS CANONICUS.

FORMIO, juvenis Germanus, protestantium quæ dicitur religionis, Metis apud mercatorem exercens mercaturam, amorem filiarum catholicarum amore capit: condicunt ambo, clam fugere in Germaniam, ut ibi per majorem anni partem commorantes à parochio quasi-domiciliū jungantur matrimonio: inviti sunt utrinque parentes: sponsa sic juncta post annum fit marito infidelis, se polluens adulterio: maritus coram suo Consistorio convictam dimittit, & aliam dicit: illa verò reversa Metas alteri nubit.

Q. 1. An valuerit, saltem pro foro interno, hoc matrimonium?

R. Neg. propter raptum seductionis, licet duntaxat civilem; tum verò etiam propter religionis Christiane disparitatem, quæ Gallis erat impedimentum dirimens.

Q. 2. Quid si puella, dum fugit, renuntiasset patriæ, nunquam reditura?

R. Effet sequela raptus seductivi; & ideo à nullitate matrimonii non relevaretur.

EX JURE CIVILI.

Ad. Tit. XXXVII. Lib. III. Cod.

I. In communione rerum regulariter nemo tenetur manere. l. ult. h. t. licet hoc pacto, etiam jurato, convenisset, aut lege testatoris indictum esset.

II. Recipere autem in eam, saltem momento, cogitur invitus, veluti cum rei communis socius, confocio præterito, suam solam portionem adhuc indivisam, vendit extraneo. l. r. h. t.

III. Non solum rem ex asse meam vendere possum cui libet, sed etiam por-

portionem rei communis; dummodo ante litem contestatam super dividendo communi. *d. l. 1. l. 3. C. de com. rer. alien. l. 12. C. de donat.* Controversia solum mota, aut libellus rescriptus & intimatus hanc libertatem non suffragantur.

- IV. Non valeret statutum, ut quis rem suam, quæ aut est communis, aut ex urbaniis dignoscitur fuisse olim una emphyteusis, consorti teneretur vendere, *l. 14. C. de contrab. empt.*: valerem, ut consorti oblato pretio possit ab emptore retrahere, ne in parcellas nimium subdividatur per succedentes generationes.
- V. Qui rem communem velut totam suam vendit aut oppignorat, consorti non præjudicat, *l. 2. l. t.*
- VI. Quo casu socius sibi à præposteratione caveat; cum contra emptorem possidentem ante vindicanda sit communio, quàm actio commune dividendo instituenda, *l. 2. h. t.*
- VII. Præposterationis tamen exceptione non obmotà, libellus actionis communi dividendo subsistet.
- VIII. In divisione rei communis regulæ sunt:
- a) Quæ commodè dividi possunt, dividuntur, *l. 3. h. t.*
 - b) Sin verò: refert, utrum alter socius in re communi majorem habeat partem, utrum omnes æquam. Siquis majorem, is rem totam poterit capere, dato pretio minoris partis, quod impartialia æstimabunt. *l. 34. §. 2. C. de donat.*
 - c) Si æquam partem, ad licitationem TOTIUS indivisi inter socios recurretur; qui vicierit, rem solus obtinebit, *d. l. 1.* Publicæ verò licitationi rem communem supponere nemo cogetur, nec valebit tale statutum, nisi favore minorum. Nonnunquam permittetur consorti submissio extranei licitantis. *d. l. 3.*
- IX. Quem ergò locum & ordinem sic habebit officium adjudicationis, de quo in *d. l. 3.*, & in §. 5. *Inst. de Offic. jud.*
B. Regulariter postremum; nonnunquam verò primum.

CASUS CIVILIS.

Uxor militis, abhinc sex mensibus nupta, sequitur suum virum divitem in bellum: hic, dum hostem mittebatur exploratum,

istū felopeti occiditur: adest mox procus pauper miles, lucratur animum viduæ imprölis, & quia exercitui indidta erat intra triduum profectio longior, adhuc ante istam à Sacerdote castrensi copulatur huic mulieri, non credenti, se ex primo viro conceptum habere in utero: in fine noni mensis ab hoc consummato matrimonio parit filiam, sibi, nec alterutri maritorum facie similem. Proximè primo viro conjuncti petunt hujus hæreditatem: petit quoque uxor pro filiâ.

- Q. 1. Cujus viri reputabitur esse hæc filia? *Primi* divitis, an *secundi* pauperis?
 R. Hujus; tamen juraret binuba, se illo adhuc die cognitam fuisse à primo, quo occidit.
 Q. 2. Quidsi filium peperisset *primo* similem?
 R. Tunc eum adscriberem *primo*.
 Q. 3. Quidsi 26. tantum septimanis à secundis nuptiis jam pareret prædictam filiam?
 R. Attribuerem similiter primo marito.
 Q. 4. Quidsi, coarverso casti, *primus* maritus fuisset pauper, *secundus* verò dives, & filius perfecti corpusculi nasceretur die à secundis nuptiis 182do.
 R. Ut ad 3., nisi is secundo viro similis esset.

Ex Jure S. R. I. publico.

I. In plerisque originalibus aureæ bullæ Caroli IV Imp. Data est: *Sub anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, Indictione nonâ, quarto idus Januarii, Regnorum nostrorum anno decimo, Imperii verò PRIMO.* *

* Sed in Archivo Imperii est annus *secundus*, verbo, non cifra, scriptus: etiam rectè. Regna sua, Romanum, Germanicum, & Italicum, indeptus est. Carolus IV an. 1346: Coronam Romanam 5. April. 1355.

II. Servavit Carolus Novellam 47. cap. 1. quâ voluit Justinianus Imp. ut instrumenta publica præcipuè notarentur *annis Imperii, Consule, Indictione, mense & die.* Consul autem jam pridem exulaverat: Temporum notas, ut omnis æquivocatio in siglis abesset, etiam expressis integris verbis scribi præcepit: *ibid. cap. 2.* *

* Cui Justinianus non simul jussit *Annos Domini* poni, hujus rei noster Accursus hic verbo: *primâ indictione* conjecturam hanc reddit: *ideò non dicitur forè de annis Domini ponendis, cum pauci erant eo tempore. Sancta simplicitas!* Erant tunc 537, eodémque ævo Dionysius exiguis annos Christi putare cepit.

III. More Ottonum & sequacium antecessorum discrevit Carolus annos
 regnorum ab annis imperii. *

* Darius constantem hunc morem censuravit J. P. Ludewig ad Proem. A. B. lit. 1.
 Alle diese Bewirrung kann ich leider niemand als dem Papsi und DEN
 PÄPSTEN Schuld geben: dann diesen war daran gelegen, das man glauben
 sollte (1) die Wahl und Krönung wären ein wesentliches Stück eines Reichs:
 durch selbige würde ein Reich an seinen Regenten übergeben, (2) der Papsi gete
 dem deutschen König DIE KRÖNE ÜBER; und könnte (3) es ihm des
 wegen auch widernehmen: (4) die Churfürsten dürften keinen Kaiser erwählen,
 den der Papsi des Kaisers Throns nachsehends bey der Salbung unwürdig be-
 finden würde: (5) der Papsi kröne den Kaiser nicht, als des Kaisers KÖNIGS-
 DREHER, sondern als OBERHERR des RÖMISCHEN REICHES.
 (6) Wenn gleich der Kaiser durch die Wähler Wahl Herr über Italien wäre,
 so bekäme er doch DIE OBERHERRSCHAFT ÜBER DIE WELT UND
 SCHNITZEN ERST durch die Krönung des Papsis, eines hies Römischer
 König, dieses aber Kaiser, und der oberste Schatz der Christenheit. Und was
 des Gzenas mehr ist. Sed discretionem regni Germania ab Italia regno, & Roma
 imperio non inveniunt Ecclesiastici. Quid enim Regi Germania cum Imperio
 Romano, aut regno Italia? Ipse Ludewigus fatetur, nil magis, quam Regi Gallia.
 Opus ergo erat Germanis quoad hoc adscitio nexu: Factus est cum Ottone M.
 certe non absque Concordato. Ubi verò hujus tabula? Haec tendis apparuerunt
 nulla: quorsum recurrimus? Ad observantiam non interruptam: hac fert, ut electus
 in Regem Germania & coronatus Aquisgrani sit ipso jure & Rex Italia & Rex
 Romanorum, sed pronocendus coronatione Romana in Imperatorem. Hæc coram
 Innoc. III. Legati Germania, Archiep. Salisburg., Abbas de Salmawweiler, &
 Marchio Austria recognoverunt cap. 34. de elect. hoc A. Bulla: ultra hos terminos
 non possunt neo-Publicita. Igitur ad 1.) Electio tribuit tantum jus ad rem:
 coronatio possessionem cum jure in re: unde nec Papsi, nec Imperator, nec Episcopi
 annos suos constituerunt numerare nisi à die ordinationis sue. Ad 2.) Præviâ Ro-
 manorum acceptatione, & juratis prius Urbis honoribus, Papsi dat consecrando
 possessionem & jus in Romano Imperio, & sic investit dignitate Augusti. Ad 3.) Quam
 ei nec sine causa nec solus potest admire: sed accedit S. R. I. Electorum consensus.
 Ad 4.) Si sit aperta persona indignitas, ut si eligeretur fœnus, tyrannus, paganus,
 hereticus, excommunicatus, insanis, d. cap. 34. Concordatum cum Ottone M. ex
 jure gentium cessaret. Ad 5.) Papsi coronat Imperatorem, non ut quidam ecclesie
 minister coronandi, sicut Remensis coronat Regem Francia; sed ut princeps populi
 Romani, & Metropolitanus Romana Provincia. Ad 6.) Nullus Imperator per
 susceptionem Romane corona fit dominus orbis; hæc enim veterum fabula pridem
 explosa est: fit autem Caput temporale totius Christianitati juxta A. B. Et hoc ei,
 Ecclesia annuente, tribuit. Papsi ut Caput totius per orbem Ecclesie. Hoc tamen
 solum non exhaurit ideam Imperatoris Romanorum, de qua aliàs. Regem Italia nul-
 lateus facit coronatio Aquisgranensis; aliàs Longobardica fuisse superflua; sed solum
 Regem Germanorum simul & Romanorum; quæ est dignitas Patriæ major, Im-
 peratoriâ minori.

IV. Ad hæc *indictionis* adhibitam à *Carolo IV* notam carpit *Ludewigius*, ut quæ ab hæc lege Imperii fundamentali abesse debuisset, sicut *incerta nota*, idè in multis diplomatis omiſſa. Dolet autem innocuos Notarios (*die unschuldige Notarii*, ait) usque modò adstringi eâ per *Ordinat. Notarial. Maximiliani I. Imp. §. 3.*, cùm multorum nequidem noverint calculare anni dati *indictionem*. *

* Sed visum est Imperatori, in tam solemnè instrumento omnes notas explicare, quibus usâ est ab immemoriali Imperatoria Majestas; in cujus venerationem *Notarius Annus Christi natus* non est certior *indictione*; nam & ex hac eruitur ille, sicut vice versa *indictio* ex anno Christi dato. Certior est *indictio* annis Imperii vel Regni: posita vel descripta semper est *certa*, detectio *false* adimniculatur ad refutationem instrumenti *cap. 6. de fid. instrum.* Nec refert, quòd olim per Europam alii *Cancellarii* abhibuerint *Italicam*, alii *Orientelem*, alii *Constantinopolitanam*, alii *Casaream*, alii sic dictam *Pontificiam*; semper enim solertia inveniet certum annum. Sanè unâ cum die & mense summis Pontificibus, *Joanni XVIII.*, *S. Gregorio VII.* & aliis. Imò verò æra *Dionysiana* per annos Christi, utit devota, incertitudine laborat & in computu antiquorum perplexitatem induxit.

Additio. Data est A. B. an. 1356. 10 Jan. *indictione IX.* At *Carolus IV* eod. anno 4. idus Maji dedit sub *indictione VIII!* apud de *Ludewig Reliqu. MSS. Tomo XI. Num. LXIII. pag. 610.* Datum Prage anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto, *Indictione VIII, quinto idus Maji, regnorum nostrorum decimo, imperii verò secundo.*

Notarius iste Pragensis incepit mecum *indictionem VIII à Septembri anni 1355.*

EX JURE FEUDALI

I. **R**egula est: *collaterales, licet sint ejusdem sanguinis, nominis, & scuti, in feudo non succedere; nisi probent, se quoque à primo acquirente descendere. I. F. I. §. 2. Sin autem unus ex fratribus à Domino feudum acceperit, eo defuncto sine legitimo hævede, frater ejus in feudum non succedit.* *

* Hinc non sequitur: hæc linea mihi agnata, masculo non relicto, extincta est: ergò proximus alterius lineæ agnatus succeder in feudis sic apertis: tamen si feudum extinctum diu fuisse in eâ: potest enim hoc illi modò advenisse post linearum divisionem: notent hoc, qui me sæpè desuper consuluerunt, pia eorum desideria, cùm descendendam à primo acquirente probare nequiverint, remittentem.

II. Hinc frater in feudo novo fratri non succedit; sed feudum pertinet ad Dominum. *II. F. 12.* Nisi facta sit *copactio* investitura. *Ibid.*

III. Quid si duo fratres post mortem patris communem continuassent oconomiam, & alter, stante communione, acquisivisset feudum, postea sine liberis decederet?

R. Ad superstitem non perget feudum; *fructus* autem erunt *communes*, nisi frater à communione secevisset feudum.

IV. Quid verò, si feudum hoc *cum equis & armis communibus*, vel *pec. nià communi*, ab uno fratrum acquisitum fuisset?

R. Adhuc idem dicunt, *ne forè iniquus Dominus alium, quam quem voluerit, si i acquirat vasallum*, *Ibid.*

V. Cbstat graviter I. F. 20. in fin. *Nisi beneficium de communibus bonis fu vit emptum, vel utriusque nomine, Domino sciente: si insimul steterint, vel in hostem Regis acquisierint.*

R. Refer scientiam & taciturnitatem Domini ad *utrumque* emptionis casum; & erit *diversus*, non *adversus* textus.

VI. Unde ex tribus his versibus, quos Glossa ad I. F. 1. verbo *nominatim* habet:

Fit res *dotalis* nummis *dotalibus* empta:

Fitque *pupillaris* nummis res empta pupilli:

Et ne convertas, idem de *milite* credas;

Verus est solus medius.

VII. Quid sibi volunt ulteriora verba textus: *si insimul steterint?*

R. Subintelligo: *in exercitu Domini*; quin cum Glossa adhibeam verbum *maxime*, & requiram, ut *tunc* res feudalís empta fuerit *communi pecunià* vel *utriusque fratris nomine*: quare, si Dominus uni fratrum donasset feudum, hic verò fratrem suum in *communionem* servitií militaris recepisset, frater *ipso facto* *convasallus* fieret;

VIII. Sicut quoque, si, *communibus auxiliis* re hostibus ereptà, alter fratrum à Domino investitus fuisset; quin opus sit *Domini scientià*.

IX. Hic textus est Imp. *Lotharii II.* Saxonis, & cohærere deberet

§. *ulti-*

§. ultimo præcedentis Tituli XIX; quin esset super eo specialis Titulus XX.

EX JURE TREVIRENSI.

- I. **P**er Tit. VI. §. 17. & 18. *Land-Rechtes* conjunx superstes in conjugis defuncti bonis immobilibus tam illatis quàm constante matrimonio acquisitis *usumfructum* ad dies vitæ habet, liberis proprietate salvâ, non solum donec viduus manet, sed etiam, si fiat binubus, trinubus.
- II. Quod quidem, ut phrasi l. 12. §. 1. ff. *Qui & à quib. manum.* loquar, liberis *primi thori* perquam durum est; cum fortunæ ipsorum obstet, & non raro patres geræotragos ad inofficiosas cum juvenculâ nuptias invitet; *sed ita lex scripta est.* Ibid.
- III. Ut ut ergò aliis Germaniæ provinciis statutum hoc videatur esse iniquum; in *Trevirensi* tamen & *Luxemburgensi*, tam Theologus pro foro interno, quàm judex fori externi, judicabit secundum illud, donec Princeps tollat. *Can. 3. dist. 4.*

HISTORICUM.

CONRADUS, nobilis Baro à Ravensburg, castro pridem diruto infra Wirtsburgum, haud procul à *Veirs-Höchheim* à dextro latere descendenti Moeni, dictus, *Diezthonis* alicui Cæsarei, & *Adelheidis*, primùm *Friderici I* Imp. conthoralis, dein ab eodem ob sanguinis propinquitatem jussu Papæ dimissus, & à Cæsare suo dilecto *Diezthoni* cessæ, filius legitimus, Sæculo XII trium Imp. *Friderici, Henrici VI, & Philippippi Suevi* Cancellarius, *Hildesienfis* factus Episcopus, obtinuit à *Celestino III* Papæ indulgentiam hujus tenoris: *Quodsi ad MAIOREM* vocaretur forsitan dignitatem, eam sibi liceret ASSUMERE; dum tamen nihil ei de statutis canonicis obviaret.

Post obitum *Gutzfridi II*, ab *Hohenloe* Comitis, initio anni 1198 à Capitulo postulare est ad *Wirceburgensem* cathedram: quod ubi rescivit, *HILDESHEIMENSEM* ecclesiam MOX reliquit, & ad *HERBIPOLENSEM* se transtulit, ejusque oppida & munitiones occupavit. Vita *Conradi* edita ab amico quondam meo P. *Ignatio Gropp.* p. m. O. S. B. ad S. Stephanum *Wirceburgi*, & aliquamdiu etiam ad *Scotos* ibid. Priore, *Annal. Wirceburg.* Tom. I. pag. 812. Et hoc anus est prædicto fretus indulto, Post comminationes

siones & fulmina Innoc. III, novi ab an. 1198 Pape, tandem fracta est *Conradi* penitentia, ut Romam pergens se in sacro & corrigi humiliaret coram *Innocentio*, cui notus erat pridem atque amicus; à quo post aliquod tempus nihilominus ecclesie *Winceburgensi* fuit prefectus, à sicariis, propriis confanguineis, in reditu à Cathedrali, viâ publicâ (causa odii variè narratur) 3. Decembr. 1202 interfectus. Cujus rei columna memorialis hodieque stat ante portam magnam curie *francorum*, des *Büder* & *Hofs*. Vid. cap. 3 & 4. de *Translat. Episc.* & ad ea *Gonzalez*; nec non laudatum *Gropp*, qui penitentiam ab *Innoc. III*, laconibus, Romam profectis, injunctam refert.

QUESTIONES HISTORICÆ.

I. Quo anno *Conradus* obtinuit ecclesiam *Hildesensem*?

R. Biographia *Wirceburg.* ante annum 1189 scribit, *Conradus* ætate maturior Imperatori obtulit; à quo ob varias animi dores, facundiam in persuadendo, & dexteritatem in agendis, aule Cancellarius veniuntur: & DEIN Ecclesie *Hildesheimensis* Episcopus eligebatur. Benignius interpretandum est *70. acti*, ut nondum sub *Friderico I*; nam ab anno 1174 *Adalocus* usque ad an. 1190, & post hunc *Berno* saltem 4. annis, tenuerunt *Hildesheimensem* Episcopatum.

Conradum nostrum anno 1195. mensè Octobri nondum fuisse *Hildesensem* Episcopum, arguo ex diplomate *Henrici VI* Imp. edito ab exactissimo Viro diplomatario, qui proximis retrò annis *Treviros*, amore videndi archivorum diplomata, aliâsque antiquitates, bis invisit, *Philippo Wilhelmo Gercken* in Cod. *Diplom. Brandenburg.* Tom. II. pag. 58. Ego *CONRADUS* Imperialis aule cancellarius (nihil hic de Episcopo) vice domini *Conradi Moguntini Archiepiscopi* totius Germanie Archicancellarii Recognovi. Acta

sunt hæc Anno Domini *M CXC* quinto Indictionis *XIII*. Regnante Domino *Henrico Sexto Romanorum Imperatore gloriosissimo & Rege Sicilie.* Anno regni vicefimo *VI*. Imperii verò *Quinto.* *Gailinbuse* *Quinto* Kal. *Novembris*.

Contra *Conradum* anno 1196 insequente jam extitisse *Hildesensem* Episcopum, saltem electum, claret ex rescripto *Henrici VI* ad cives *Hildesheimenses* d. d. *Frankenfordi* *Idibus Februarii* anno *MCXCV* (nempe à 25 Martii ad eundem terminum currente, dum à *Januario* jam scribebatur annus 1196) *Indict VII*, quam corrigere per *XIII* ibi: *Et dilectus Princeps noster Conradus Hildesheimensis Episcopus* per suam nobis querimoniam pacificè. *Ios. Hartzheim* *Concilior. German.* Tom. III. pag. 459.

Ipse verò *Conradus* dicto anno 1196. 7. Martii se diplomati *Henrici VI* subscripsit *Hildesheimensem* Electum. Ego *CONRADUS Hildesheimensis ELECTUS*, imperialis aule cancellarius, recognovi. Acta sunt hæc anno *Dominice Incarnationis MCXCVI* indictione *XIII*, regnante Domino *Henrico VI Romanorum Imperatore*, anno regni ejus *XXV*, Imperii verò *V*, & regni *Sicilie*. Datum apud *Guldenbansen* pridie *Nonas Martii*. *Ursinig* Tom. II. Cod. *German. dipl.* pag. 1067. Atque ita adhuc 4. April. 1196. *ibid.* pag. 1163. Ego *CONRADUS Hildesheimensis ELECTUS*, imperialis aule Cancellarius, vice *Conradi Moguntinae Sedis Archiepiscopi* & totius Germanie archicancellarii, recognovi Acta sunt hæc anno *Dominice incarnationis MCXC* (omissum est *VI*) *Indictione XIII*, regnante

Dño Henrico VI Romanorum Imperatore gloriosissimo, anno regni Siciliae secundo. Datum apud Geilenbusen II. Non. Aprili. Imò adhaecum 10. Jun. an 1196. Lünig Spicil. eccl. Cont. 3. pag. 1297 in transactione Henrici VI cum Episcopo Wormatiensi. Acta sunt haec imperante Domino Henrico invictissimo Romanorum Imperatore semper Augusto & Rege Siciliae. Anno Regni ejus XXVI. Imperii verò V. Regni verò Siciliae secundo, Anno Dominicae Incarnationis MCXCVI. indictione XIII. Ego CONRADUS Hildesheimensis ELECTUS vice Domini Conradi Moguntini Archiepiscopi & totius Germaniae Archicancellarii, recognovi. Datum apud Wormat. III. Idus Junii.

Anno 1197 Conradus subscripsit se Episcopum, i. e. confirmatum & consecratum ad ecclesiam Hildesheimensem. Geroken loc. cit. pag. 67. Ego Conradus HILDENSEMENSIS EPISCOPUS, imperialis aulae cancellarius, unà cum Dño Gualdo Trojano Episcopo & regni Siciliae Cancellario, recognovi. Acta sunt haec anno dominice incarnationis

M. C. XC septimo, indictione quinta decima, regnante Dño Henrico VI. Romanorum imperatore gloriosissimo, anno regni ejus XXVII. imperii verò VII. & regni Siciliae III. Datum Linaria V. Kal. Augusti. Linaria est insula Sardiniae, Herculis insula.

Corollarium 1. Erat igitur jam initio anni 1196 Conradus in Hildesheimem Episcopum electus.

Corollarium 2. Nec suffragandum illis Episcoporum Hildesheimensium catalogis, qui Bernonis Episcopatum protrahunt ad annum 1198. * Quomodo enim Conradus sic à Celestino III obtinere potuisset supra adductam gratiam, ut si ad majorem vocaretur dignitatem, liceret sibi eam assumere; cum Celestinus III. jam octava Januarii 1198 obierit, & mox ei successerit Innocentius III?

* Ita praeter alios Catalogus apud Lünig Spicil. Eccl. Cont. I. pag. 538. Bernonis Hildesheimense regimen producit in annum 1198, & post hoc de Conrado sic habet: „ Conradus, Philippi Regis Romanorum Cancellarius, Episcopus Lubecensis, eadem diececi defertà, cum Friderico Barbarossa in Armeniam profectus, redex Hildesheimensi profectus, sed eam post annum resignans fit Episcopus Herbipolensis anno Chr. MCXCIX.

II. Quo igitur anno Conradus à Celestino III. obtinuit dictum indultum?

z. Laudata vita Conradi refert, eum anno 1191 profectum esse Romam in comitatu Henrici VI, à Celestino III. coronaadi: & hanc occasione, inquit, credimus obtinuisse à Papà indultum &c. Sed tunc nondum erat Hildesheimensis Episcopus. Verosimilius est, quòd circa an. 1197; quando altera vice profectus est, & quidem loco Caesaris infirmari, tanquam dux militiae sacrae, in Palaistinam.

III. Quo anno Conradus dimisit Hildesheimensem Ecclesiam, & accessit ad Herbipolensem, infalutato Papà?

z. Certè non ante obitum Henrici VI, tunc enim Conradus detinebatur cum exercitu 60000 militum in expeditione sacra, quòd propter infirmitatem ipse Imperator pergere non potuit, ideòque Conradus suum Cancellarium, militiae praefecit, in quo munere stetit, donec nuncium mortui Imperatoris accepit. Quo autem anno

anno hic obierit in Sicilia, historici non concordant: alii an. 1197, alii 1198. scribunt. Sequor eos, qui post *Ortonem de S. Blasio* cap. 45. decessisse memorant an. 1197. 4 Kal. Octobris i. e. 28 Septembr. In *Wirceburgensi* cathedrâ decesserat *Gottfridus II* Comes ab *Hohenlœ*, quem alii *electum* duntaxat. alii *consecraturum* fuisse volunt, primis anni 1198 mentibus; *Philippus Suevus* pro *Conrado*, suo consanguineo, Capitulum *Wirceburgense* sollicitavit, & quod in electione dicti *Gottfridi* obtinere non potuit frater ejus Imp. *Henricus VI.*, obtinuit ipse, nempe unanimia vota: unde jam *Philippus* 29 Junii an. 1198 *Conradum* nominat *Episcopum Wirceburgensem* in federe, quod iussit cum *Philippo II* sive *Augusto*, Galliarum Rege, apud *Lünig Reichs* Archiv part. general. Contin. 2. pag. 142. ubi, id etiam mandato nostro dilecti Principes nostri, **CONRADUS WIRCENBURG.**, B. (lege *Bertramnus*) *Metensis*, *Osbichin.* *Constantiensis* *Episcopi* juraverunt: Datum *Wormatiae* tertio Kalendas Julii anno Domini millesimo centesimo nonagesimo octavo, REGNI nostri PRIMO, per manum *Conradi* imperialis aule protonotarii. Imò verò ipse *Conradus* brevi post, si non prius, in literis ad *Innocentium III* datis se appellavit *Episcopum Heribipolensem*; neque enim duos *Episcopatus* simul retinere affectaverat. *Epistol.* *Innoc.* ad *Conradum* apud *Gonzalez* in cap. 3. de *Transl. Episc.* pag. 355. Cum in literis ad nos directis, quas adhuc apud nos in testimonium reservamus, **HERBIPOLENSEM** re presumpseris **EPISCOPUM** appellare. Et infra: si apud nos desideras gratiam invenire mandatum studeas Apostolicum adimplere, **NON REDIENS** ad **HILDESIENSEM** Ecclesiam, & ab **HERBIPOLENSI RECEDENS**. Adde aliam epist. apud *Lünig* Spicil. eccles. Cont. 2. pag. 699. col. 1. Quâ verò, ais, hæc concordant cum diplomate *Philippi Suevi* pro cathedrati *Bremenensi* apud *Lünig* Tom. I. Spicileg. eccles. in append. pag. 109? Ego **CONRADUS Hildesheimensis EPISCOPUS**, *Wirziburgensis* **ELECTUS**, & imperialis aule Cancellarius, recognovi. Acta sunt hæc anno ab incarnatione Domini **MCXCIX**, indictione III, regnante Domino **PHILIPPO II** Romanorum, anno regni ejus **SECUNDO**. Datum apud **HILDESHEIM** XIII Kal. Februarii. Sanè indictio III, & *Philippi*, anno 1198. 5. April. in octavâ Paschæ Moguntiarum ab Archiep. Tarentasiensi coronati, annus secundus volunt *Jannarium* anni 1200, ab ejus Kalendis incepti, docente nos authore libri *L' Art de verifier les dates*, pag. 445, quòd hæc sit epocha regni *Philippi* in omnibus ejus chartis.

¶ *Conradus*, ut ut obstinatus, tamen per fulgura vaticana anni 1198 & 99 ita redactus est in angustias, ut certius pro incerto servaturus, reverteretur ad *Episcopatum Hildesensem*, hujus se nominans *Episcopum*, & *Wirceburgensem* duntaxat *selectum*: neque enim aderat canon, quòd *Episcopus*, celebriorem cathedram ambiens, esset prehabita ipso facto *transitus* privatus; can. 31. VII. q. 1., ex quo *Innoc. III.* in cap. 3. de *transl.* suum dictum sumsit; cum secundum traditiones canonicas, qui ad majorem se plebem transulerit, à cathedrâ repelli debeat alienâ, & careere propriâ, ut nec illis præsideat, quos per superbiam spreverit, nec illis, quos per avaritiam concupiverit. Hoc factum reditus ad *Episcopatum Hildesensem* inculcat *fons* cap. 4. d. t. sive epist. *Innoc. III.* ad *Episcopum Bambergensem* apud *Gonzalez*: Quin eò fortius in sua pertinaciâ perduraret, quòd amplius nos videbas de sua correctione sollicitos; cum postquam alius (scil. *Harberrus*) de mandato nostro fuit in *Episcopum*

copium: Hildesheimensem electus & etiam confirmatus, se ipso presumpserit HILDESMENSEM Episcopum nominare, & electum ipsum, & ecclesiam per suos fecerit multipliciter molestari. Hæc epistola dabatur VII. Kal. Februar. anni 1199 stylo Romano, sed nostro computu an: 1200 inde à Jan. in cuius die 19. Conradus adhuc datavit Hildesheimii: & sic Data cap. 3. ad Bambergensem erat XII. Kal. Sept. sive 21. Aug. an. 1199: Cùmque Conradus ad hujus cap. 3. comminationem parere noluisse, post fulgura secutum est fulmen: Innoc. III. eum Romæ in festo Principis Apostolorum proxime præterito i. e. Cathedra. S. Petri Romana: 18. Jan. an. 1200 inter Missarum solemniam publicè nunciavit excommunicatum.

IV. Ad quem annum referetur Epistola Innoc. III. ad Ludolphum Magdeburgensem, de qua cap. 5. de Cler. excom. & habet per extensum Lünig Spic. eccl. Cont. 2. pag. 700.

R. Non ad an. 1199, sed 1200; quia Innoc. III. in eâ mandat, ut Conradum à se Romæ excommunicatum publicè denunciet.

V. Quo anno Hildesheimense Capitulum processit ad novi Episcopi electionem?

R. Anno 1199, per secundas literas Innoc. III. sub datâ Laterani II. Nonas Maii excitatum: primas Papæ literas Capitulum non est ausum exquiri; quia Conradus ei scripsit, quòd literas illas arguerit falsitatis, ab aemulorum suorum invidia impetratas, comminatus, quòd alioquin omnes ecclesie rediens in tantum disraderet quòd successor ipsius nec episcopalem habere poterit sustentationem, nec Episcopus nominari. Lünig loc. cit. pag. 701. Electus est Heribertus Præpositus Hildesheimensis, sed anno adhuc 1200 à Comitibus & ministerialibus Conrado, adherentibus multipliciter infestatus, quo Innoc. III. dedit.

VI. An in hac historia odium Innoc. III. in Conradum subsuit, eò quòd iste partes sequeretur Philippi Suevi, quem Innoc. III. volebat Imperatorem, aliosque Principes sollicitaverit, ut illi adhererent?

R. Sic quidem scribit Laurentius Fries in vitâ Conradi: sed ex totâ historia apparet contrarium, quòd Innoc. nempè illum sincerè dilexerit in Papatu, sicut prius in minoribus constitutus; quòd modis omnibus studuerit eum ad saniora reducere, quòd reservaverit illi Herbipolensem Episcopatum, eum ad satisfaciendum pro iniuriâ velut invitaverit, humilitatem sine præviâ poenitentia canonica crexerit, desiderationem deserendi Philippi postulerit.

QUESTIONES CANONICÆ

I. Quid intererat inter prædictum inultum Celestini III. & hodiernum breve eligibilitatis, quæ gratia Apostolica soler dari nonnullis Episcopis?

R. In-

2. Indultum *Celestini* erat *forma extraordinaria*, cui similem nec ante nec post *Coelestinum* reperies, ob singularia *Conradi* merita in Ecclesiam, ut qui duabus *Cruciatibus* interfuit, & *Inelyti Ordinis militaris* Teutonici institutionem viriliter promovit: vi ac potestate verborum; *licet sibi eam assumere*, vocatus ad *majorem* ecclesiam *transire* portuisset, quin *translatione* indignuisset, sicut indiget *Episcopus* habens *Breve eligibilitatis*, salvo tamen processu cognitionis super ipsa vocatione & vocati idoneitate, coram *Papa* instruendo, cujus solum declaratione opus fuisset.

II. An *Conradus* postulari ad *majorem* ecclesiam debuisset?

2. *Affirm.* Quia, dum vocabatur, alligatus erat uxori spirituali; consequenter, si ejus vocatio concurrisset cum alterius *electione*, vota majora non fuissent ei, sicut sufficiant habenti *Breve eligibilitatis*.

III. An hæc indulti forma servit *Conrado* pro *indipiscendâ* *Cathedrâ Herbipolensi*?

2. Nullo modo: quia hæc non *major* est, sed ei *par* *Hildesensis*: Unde totum hoc negotium *sine consilio* gestum est, & cum *juris errore*, ob non intellectam vim indulti, quo solo parabatur *confecta res esse*.

L. O. H. D.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

L. O. H. D.

Kr 3497

(x225 8755)

v. 218

v. 17

9/11

25. 26

DIE 8. MARTII ANNO MDCCLXXVI.
Horâ 9nâ

AUDITORIO JURIDICO COLLEGI Ss. TRINITATIS.

EXERCITIUM JURIDICUM
ANTAMINI PRO GRADIBUS PRÆMITTENDUM

PROPOSITIS EX VARIO JURE THESISIBUS,
AC PRÆMISSA RESOLUTIONE
OCTO QUÆSTIONUM,
SUPER TRIUM COLORUM INDICATIONIBUS
ANTIQUISSIMÆ TABULÆ MP ET STÆ
2. Decembris an. 1774 ibid. propositarum,

NEC NON
ALIIS INSTRUCTIONIBUS DE NOTIS TEMPORUM AN-
TIQUIS IN ADMINICULUM ARTIS DIPLOMATICÆ,
QUOD
PRÆSIDE ME

GEORGIO CHRISTOPH. NELLER

D. ad Ss. Theolog. Doctoratum admisso, Ss. Canonum Pro-
fessore ordinario, Facultatis juridicæ Seniore, insignis Ecclesiæ col-
legæ ad S. SIMONEM Canonico inter presbyteros capitulari, & Bi-
bliothecario, Rmi & Srmi Domini Archiepiscopi Trevir. S. R. I.
Principis Electoris Consiliario intimo, & Examinatore
synodali &c.

SUBIBIT

Nobilis, Ornatissimus, ac perquam Eruditus
CHRISTOPHORUS HAW, Trevir, AA. LL.
& Philos. Magister, prædictorum jurium in
tertio anno constitutus Auditor.

Augustæ Trevirorum, typis ESCHERMANNIANIS.

251

B.I.G.

Farbkarte #13